

Arrest

nr. 269 059 van 25 februari 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DEMIR
Hoge Aardstraat 22 bus 1
2610 WILRIJK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 27 september 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 augustus 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 september 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DEMIR en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 maart 2011 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 januari 2012 wordt de verzoekende partij opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van een verzoek tot uitlevering aan Turkije op grond van een veroordeling tot 15 jaar opsluiting omwille van deelneming aan een vereniging, Hezbollah, met het oog op het plegen van terroristische aanslagen. Op 3 februari 2012 wordt de verzoekende partij in vrijheid gesteld.

1.3. Op 20 februari 2012 wordt de verzoekende partij opnieuw opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van een verzoek tot uitlevering aan Turkije op grond van een vonnis van 14 januari 2010 door het Hof van Assisen te Malatya, Turkije. Op 2 april 2012 wordt de verzoekende partij in vrijheid gesteld.

1.4. Op 29 februari 2012 wordt de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) erkend als vluchteling.

1.5. Op 10 mei 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot vestiging. Op 2 augustus 2018 wordt voormelde aanvraag afgewezen. Op 9 april 2018 wordt de verzoekende partij alsnog in het bezit gesteld van een C-kaart.

1.6. Op 7 juli 2017 dient de verzoekende partij een nationaliteitsverklaring in.

1.7. Op 28 februari 2018 neemt het CGVS een beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.8. Bij arrest nr. 229 991 van 9 december 2019 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.7.

1.9. Op 26 juli 2021 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Voormelde beslissing wordt op 11 augustus 2021 ingetrokken.

1.10. Op 31 augustus 2021 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie opnieuw een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Deze beslissing vervangt de beslissing dd. 26/07/2021 die op 11/08/2021 ingetrokken werd.

Krachtens artikel 22, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, alinea 1, 3° en 13° van de vreemdelingenwet wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 0 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, om de volgende redenen:

U diende op 14/03/2011 een verzoek om internationale bescherming in en op 29/02/2012 werd u erkend als vluchteling door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS). Dienvolgens ontving u op 06/07/2012 een B-kaart, geldig - na verlenging - tot 01/06/2022. Op 10/05/2017 diende u een aanvraag om machtiging tot vestiging in, deze werd verworpen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 02/08/2017. Op 09/04/2018 werd u alsnog in het bezit gesteld van een C-kaart geldig tot 26/03/2023. Op 07/07/2017 diende u een nationaliteitsverklaring in.

Op 08/09/2017 werd een vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatuut gericht aan het CGVS op basis nationale veiligheid en fraude. Wat betreft fraude bleek immers dat u periodiek reisde naar uw land van herkomst (vertrek naar Turkije 09/11/2016, van 31/03/2017 tot 14/04/2017, van 09/07/2017 tot 04/09/2017), alsook dat u zich tot de Turkse autoriteiten wendde voor het verkrijgen van een Turks paspoort dat afgeleverd werd op 19/10/2016 te Kovancilar. Op 28/02/2018 besliste het CGVS tot de opheffing van het vluchtelingenstatuut op grond van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980. Het CGVS haalde aan dat u geen reëel risico meer loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging voor zijn leven of diens persoon, gezien u vrijgesproken werd voor deelname aan en oprichting van een terroristische beweging (Turkse Hezbollah) en de confrontaties tussen de autoriteiten en de PKK voornamelijk in het zuiden plaatsvinden en de voorbije jaren niet meer van dien aard zijn dat zij willekeurige slachtoffers maakt doordat deze voldoende gecontroleerd worden. Hiertegen diende u op 03/04/2018 beroep in. Op 11/12/2019 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing tot opheffing dd. 28/02/2018. Een verwijdering is verenigbaar met artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwetgeving.

U werd op 14/01/2010 veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf door het Hof van Assisen te Turkije wegens deelname aan en oprichting van een terroristische beweging (Turkse Hezbollah) met het oog op het plegen van terroristische aanslagen. U werd op 14/01/2012 aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Antwerpen met oog op een uitlevering. Op 03/02/2012 werd u vrijgesteld uit de gevangenis gezien de opheffing van het bevel tot aanhouding. Op 20/02/2012 werd u opnieuw opgesloten in

de gevangenis voor dezelfde redenen. De tenuitvoerlegging werd stopgezet op 02/04/2012 en u werd in vrijheid gesteld. Volgens de beslissing van het CGVS en die documenten die u aldaar voorlegde werd u op 10/10/2016 vrijgesproken en in 2017 ondernam u actie bij justitie in Turkije om een schadevergoeding van de Turkse staat te verkrijgen.

Uit uw administratief dossier blijken elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 14/07/2017 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE) een nota op (vrije vertaling) waaruit blijkt dat u sedert 2011 gekend bent bij hun diensten als een belangrijke verantwoordelijk is van de Turkse Hezbollah (TH) waarvoor u in België als imam werkt. Bovendien stond u ooit aan het hoofd van een andere organisatie verbonden aan de TH, Ihya-Der, wat leidde tot uw veroordeling tot 15 jaar gevangenisstraf in Turkije. Volgens betrouwbare informatie speelde u een actieve rol in de gewelddadige activiteiten van de TH en zou u schuldig zijn aan meerdere moorden. U wordt eveneens beschouwd als een intellectueel binnen de organisatie. De reis naar Turkije die u ondernam in oktober 2016 is gerelateerd aan het feit dat de TH en enkele van diens verantwoordelijken genoten van een zeker herstel, dewelke zich kan verklaren door een zeker gunstig politiek klimaat in Turkije ten aanzien van bepaalde ideeën dat de Turkse Hezbollah promoot (meer bepaald inzake secularisme). De TH is een extremistische islamitische organisatie, opgericht in 1980 in Zuid-Oost Turkije, die een gewapende strijd voert met als doel de seculiere staat omver te werpen en een islamitische staat op basis van de Sharia in Turkije te vestigen. De TH onderneemt hiertoe gewelddadige acties tegen de PKK, hiertoe werden zij initieel zelfs gefinancierd door de Turkse autoriteiten. Later namen de autoriteiten actie tegen de TH en meerdere activisten werden gevangen genomen, anderen vluchtten naar Europa. In België is de TH vrij discreet: diens diverse festiviteiten, waar honderden deelnemers komende van heel Europa aan deelnemen, bieden soms de gelegenheid tot het preken van extremistische inhoud. De TH heeft nog nooit grootschalige gewelddadige acties in België ondernomen. De situatie is gelijkaardig in andere Europese landen. Op 30/04/2020 en 07/04/2021 bevestigde de VSSE dat de nota dd. 14/07/2017 nog steeds actueel is.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, folteringen) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Shidleri Anma" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en sharia", voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering.

Gezien uw vluchtelingenstatus opgeheven werd op grond van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980, staat vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen een einde te maken aan uw verblijf aangezien er eveneens elementen aanwezig zijn van inlichtingen- en veiligheidsdiensten omtrent nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Er werd u op 15/04/2021 een vragenlijst verstuurd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (conform art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). Op 27/04/2021 ontvingen wij de door u op 26/04/2021 ingevulde vragenlijst alsook de volgende documenten: een ontvangstbewijs van de documenten die werden voorgelegd bij uw verzoek om internationale bescherming, een ontvangstbewijs kopie ingevulde vragenlijst CGVS, een certificaat van de opleiding Nederlands tweede taal RG1 standaard dd. 09/08/2018, uw huwelijksakte en een ontvangstbewijs van de aangifte van interne adreswijziging dd. 09/05/2018.

In het kader van een beslissing tot einde van het verblijf genomen krachtens artikel 22, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, moet rekening gehouden worden met de duur van het verblijf, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van herkomst.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratieve dossier en uw hoorrecht dd. 26/04/2021 dat u op 21/05/2007 huwde met D.S. (...) °06/06/1988 van de Turkse nationaliteit. Samen hebben jullie vier minderjarige kinderen die over de Turkse nationaliteit beschikken: D.G.M. (...) ("25/09/2007), D.H. (...) ("14/01/2009), D.R.H. (...) ("23/09/2010) en D.Z. (...) ("13/05/2015). Uw vrouw en kinderen kwamen op 04/12/2012 aan in België in het kader van gezinshereniging. Zij staan sedert 10/01/2013 tot heden op hetzelfde domicilieadres ingeschreven. U haalt aan dat u en uw gezin reeds 10 jaar in België zijn, u kinderen hier opgegroeid zijn en voor het eerst naar school gingen, uw jongste kind in België geboren is, de kinderen zelfs niet op vakantie willen naar Turkije en zij geen band hebben met Turkije, en jullie goed geïntegreerd zijn. U haalt geen overige familieleden aan die in België verblijven, wel haalt u aan in uw hoorrecht dat u familie heeft in Turkije. Aangaande eventuele andere familieleden in België dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aan haalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden, waaronder de meerderjarige kinderen, vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet blijkt uit het administratief dossier.

Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat er in hoofde van uw echtgenote en kinderen sprake zou zijn van onoverkomelijke hinderpalen, die het uitbouwen van een normaal en effectief gezinsleven in Turkije of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitbouwen. Het gegeven dat één van uw kinderen namelijk D.Z. (...), in België geboren werd, is op zich geen reden om aan te nemen dat zij zich niet zouden kunnen aanpassen in uw land van herkomst dan wel in een ander land. U huwde in 2007 in Turkije met een Turkse onderdane, u verklaart de Turkse en Koerdische taal te spreken, uw echtgenote groeide de eerste 25 jaar van haar leven op in Turkije, alsook blijkt uit uw dossier dat u en uw echtgenote en 4 kinderen op 04/09/2017 gecontroleerd werden op de luchthaven van Düsseldorf komende van Turkije. Op basis van deze elementen is het niet onredelijk om aan te nemen dat zowel u, als uw echtgenote en kinderen sterke banden hebben met Turkije en vertrouwd zijn met de taal, cultuur en gebruiken. Uw kinderen zijn schoolplichtig, doch er zijn geen elementen waaruit blijkt dat uw kinderen speciale onderwijsnoden hebben die enkel in België bestaan. Daarnaast zijn er in Turkije Nederlandstalige en internationale scholen, zodoende kan de aanpassing voor de kinderen worden gefaciliteerd. Voorts zijn uw echtgenote en kinderen niet onderhevig aan de huidige beslissing, doch daar zij verblijfsrecht hebben in het kader van gezinshereniging met u en u uw verblijfsrecht verliest, zal hun verblijfsrecht herbekeken worden. Zij kunnen er voor kiezen om jullie gezinscel samen verder te zetten in Turkije of zij kunnen u steeds bezoeken via periodieke reizen. Ze kunnen overigens ook steeds contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag. Het vraagt weldegelijk een inspanning van u, uw echtgenote en uw kinderen om zich aan te passen aan een leven in Turkije of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk.

Eveneens haalt het artikel 8 EVRM aan dat "Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen". Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft

het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. U bent immers gekend bij de VSSE als een belangrijke verantwoordelijke van de Turkse Hezbollah (TH) waarvoor u in België als imam werkt, alsook stond u ooit aan het hoofd van een andere organisatie verbonden aan de TH, Ihya-Der. Tevens speelde u een actieve rol in de gewelddadige activiteiten van de TH en zou u schuldig zijn aan meerdere moorden. U wordt beschouwd als een intellectueel binnen de organisatie (nota VSSE dd. 14/07/2017 dewelke op 07/04/2021 nog steeds als actueel wordt beschouwd). Uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een belangrijke verantwoordelijke en intellectueel van de Turkse Hezbollah in België, een extremistische islamitische organisatie wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia", geweld niet schuwt en gericht is op de vestiging van een Islamitische Staat in Turkije. Uit uw gedrag en activiteiten vloeit tevens voort dat dit geen goed voorbeeld is voor uw kinderen die in een democratische, westerse samenleving opgroeien. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor de beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Betreffende uw medische toestand zijn er geen indicaties van ziektes in het dossier, die u verhinderen om terug te keren naar uw land van herkomst. Daarom kan geconcludeerd worden dat er geen medische elementen zijn die een terugkeer naar het land van herkomst in de weg staan.

Wat betreft uw leeftijd is het redelijk te stellen dat u nog jong genoeg bent, 40 jaar, om u aan te passen aan nieuwe levensomstandigheden en een nieuwe omgeving. U bent meerderjarig, maar niet van zodanig hoge leeftijd dat uw leeftijd op zich een voldoende reden zou vormen om de beslissing tot beëindiging van uw verblijf niet te kunnen nemen.

Wat de duur van uw verblijf betreft, alsook de sociale en culturele integratie staat het vast dat u 40 jaar bent en sedert 2011 onafgebroken in België verblijft. U haalt aan dat u een opleiding Nederlands tweede taal RG1 standaard volgde, een huis kocht in België en uw gezinsleven zich hier afspeelt. In uw administratief dossier zit eveneens een Inburgeringsattest. Integratie of hechte sociale en culturele banden met de Belgische samenleving kan niet verondersteld worden louter op basis van de duur van uw verblijf in het Rijk. Uit bovenstaande informatie blijkt dat u gedurende de voorbije jaren enkele nodige stappen ondernam om u hier te vestigen zoals het volgen van een taalcursus, inburgeringscursus, tewerkstelling en de aankoop van een huis. Aangezien u reeds 10 jaar in België verblijft heeft u bijzondere en sociale banden gesmeed op het grondgebied en er wordt niet betwist dat terugkeren naar Turkije of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, wellicht tot de nodige aanpassingsproblemen zal leiden. Begrijpelijk is dat u in de jaren van uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Doch u verbleef het grootste deel van uw leven in Turkije, huwde in 2007 in Turkije met een Turkse onderdane, u verklaart de Turkse en Koerdische taal te spreken, u beschikt over een geldig Turks paspoort (geldig tot 19/10/2026), u reisde reeds meermaals terug naar Turkije en u heeft nog familie in Turkije. Deze elementen tonen aan dat u weldegelijk nog sterke banden heeft met uw land van herkomst, Turkije.

Wat uw economische situatie betreft haalt u aan dat u een huis kocht, gewerkt heeft als werknemer en als zelfstandige en

momenteel werkt als bakker in een supermarkt. U legde echter geen recente documenten voor die uw tewerkstelling en/of zelfstandige activiteiten staven en bijgevolg een stabiele economische situatie kunnen aantonen. In uw administratief dossier zijn enkele oude loonfiches terug te vinden van bij uw firma VAHDET BVBA (periode 2013). Ook van de aankoop van uw woonst legde u geen bewijzen voor. Daarnaast blijkt uit de nota van de VSSE dat u eveneens imam bent voor de TH. Zelfs al werkt u op een regelmatige basis, dit weegt niet op tegen het gevaar dat u vormt voor de samenleving. Alsook blijkt dat uw tewerkstelling als imam in België er net toe leidt dat u een dreiging vormt voor de nationale veiligheid aangezien de TH een is een extremistische islamitische organisatie is wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia" en gericht is op de vestiging van een Islamitische Staat in Turkije. Wij merken op dat de kennis, vaardigheden en ervaringen die u tijdens uw verblijf in België opdeed door onder meer opleidingen en werk, geenszins verloren gaan en door u kunnen aangewend worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren.

Los van deze vaststellingen, merken we op dat tewerkstelling, opleiding en taal slechts enkele aspecten zijn die blijk kunnen geven van een diepgewortelde integratie in de Belgische samenleving. Zelfs indien u bepaalde inspanningen leverde, doet dit geen afbreuk aan de feiten die opgenomen werden in de nota van de VSSE dat u gekend bij hen als een belangrijke verantwoordelijk is van de Turkse Hezbollah (TH) waarvoor u in België als imam werkt, alsook stond u ooit aan het hoofd van een andere organisatie verbonden aan de TH, Ihya-Der. Tevens speelde u een actieve rol in de gewelddadige activiteiten van de TH en zou u schuldig zijn aan meerdere moorden. U wordt beschouwd als een intellectueel binnen de organisatie (nota VSSE dd. 14/07/2017 dewelke op 07/04/2021 nog steeds als actueel wordt beschouwd). Deze zijn elementen die voldoende weergeven dat u niet cultureel bent geïntegreerd, noch aan de fundamentele waarden van de democratische samenlevingen voldoet en dat u een ernstig, actueel en reëel gevaar vormt voor de maatschappelijke veiligheid. Uit het voorgaande blijkt dat u tijdens uw verblijf in België geen doorgedreven sociale en culturele banden heeft opgebouwd, aangezien u er zich zelfs niet kan toe bewegen de Belgische wetten en regels te respecteren en na te leven. Integendeel, u gaat in tegen de democratische en westerse waarden die onze samenleving typeren.

Wat de beoordeling van het risico op schending van artikel 3 EVRM betreft, komt het aan de betrokkene toe om elementen naar voor te brengen die aantonen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat, indien de verwijderingsmaatregel uitgevoerd wordt, hij zou blootgesteld worden aan een reëel risico op onmenselijke behandelingen tegenstrijdig met artikel 3 EVRM. Indien betrokkene bewijsstukken voorlegt, is het aan de Regering om de eventuele twijfels hieromtrent weg te nemen (EHRM, arrest Saadi tegen Italië, 28 februari 2008, § 129). Conform artikel 62, § 1 van de wet van 15 december 1980, heeft u een vragenlijst gekregen waarbij u de mogelijkheid werd gegeven om pertinente elementen voor te leggen die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden. Op vraag 15 "Heeft u redenen waarom u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst?", antwoordde u dat u reeds 10 jaar met uw gezin in België woont, uw kinderen hier naar school gaan, jullie goed geïntegreerd zijn en u een huis kocht. U haalt geen effectieve vrees of risico op de schending van artikel 3 EVRM aan bij een terugkeer naar Turkije. U keerde zelf al meermaals terug naar Turkije toen u nog over de vluchtelingenstatus beschikte en u verwierf een Turks paspoort dewelke nog geldig is. Bovendien ondernam u in 2017 actie bij justitie in Turkije om een schadevergoeding van de Turkse staat te verkrijgen. Op 28/02/2018 besliste het CGVS immers om uw vluchtelingenstatus op te heven daar u geen reëel risico meer loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging voor zijn leven of diens persoon, gezien u vrijgesproken werd voor deelname aan en oprichting van een terroristische beweging (Turkse Hezbollah) en de confrontaties tussen de autoriteiten en de PKK voornamelijk in het zuiden plaatsvonden en de voorbije jaren niet meer van die aard zijn dat zij willekeurige slachtoffers maakt doordat deze voldoende gecontroleerd worden. Een verwijdering is verenigbaar met artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwetgeving. Heden zijn er geen nieuwe elementen in uw administratief dossier die een vrees voor onmenselijke behandeling in strijd met artikel 3 EVRM bij uw terugkeer aantonen.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat het beëindigen van uw verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de nationale veiligheid daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. De hierboven vermelde elementen tonen duidelijk aan dat u een bedreiging en gevaar vormt en tonen duidelijk aan dat er ernstige redenen van nationale veiligheid zijn die het mogelijk maken om een einde te maken aan uw verblijf op basis van artikel 22, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

Krachtens artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, wordt een inreisverbod voor 10 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied. Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door een van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het Belgische grondgebied.

U werd op 14/01/2010 veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf door het Hof van Assisen te Turkije wegens deelname aan en oprichting van een terroristische beweging (Turkse Hezbollah) met het oog op het plegen van terroristische aanslagen. U werd op 14/01/2012 aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Antwerpen met oog op een uitlevering. Op 03/02/2012 werd u vrijgesteld uit de gevangenis gezien de opheffing van het bevel tot aanhouding. Op 20/02/2012 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis voor dezelfde redenen. De tenuitvoerlegging werd stopgezet op 02/04/2012 en u werd in vrijheid gesteld. Volgens de beslissing van het CGVS en die documenten die u aldaar voorlegde werd u

op 10/10/2016 vrijgesproken en in 2017 ondernam u actie bij justitie in Turkije om een schadevergoeding van de Turkse staat te verkrijgen.

Uit uw administratief dossier blijken elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 14/07/2017 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE) een nota op (vrije vertaling) waaruit blijkt dat u sedert 2011 gekend bent bij hun diensten als een belangrijke verantwoordelijk is van de Turkse Hezbollah (TH) waarvoor u in België als imam werkt. Bovendien stond u ooit aan het hoofd van een andere organisatie verbonden aan de TH, Ihya-Der, wat leidde tot uw veroordeling tot 15 jaar gevangenisstraf in Turkije. Volgens betrouwbare informatie speelde u een actieve rol in de gewelddadige activiteiten van de TH en zou u schuldig zijn aan meerdere moorden. U wordt eveneens beschouwd als een intellectueel binnen de organisatie. De reis naar Turkije die u ondernam in oktober 2016 is gerelateerd aan het feit dat de TH en enkele van diens verantwoordelijken genoten van een zeker herstel, dewelke zich kan verklaren door een zeker gunstig politiek klimaat in Turkije ten aanzien van bepaalde ideeën dat de Turkse Hezbollah promoot (meer bepaald inzake secularisme). De TH is een extremistische islamitische organisatie, opgericht in 1980 in Zuid-Oost Turkije, die een gewapende strijd voert met als doel de seculiere staat omver te werpen en een islamitische staat op basis van de Sharia in Turkije te vestigen. De TH onderneemt hiertoe gewelddadige acties tegen de PKK, hiertoe werden zij initieel zelfs gefinancierd door de Turkse autoriteiten. Later namen de autoriteiten actie tegen de TH en meerdere activisten werden gevangen genomen, anderen vluchtten naar Europa. In België is de TH vrij discreet: diens diverse festiviteiten, waar honderden deelnemers komende van heel Europa aan deelnemen, bieden soms de gelegenheid tot het preken van extremistische inhoud. De TH heeft nog nooit grootschalige gewelddadige acties in België ondernomen. De situatie is gelijkaardig in andere Europese landen. Op 30/04/2020 en 07/04/2021 bevestigde de VSSE dat de nota dd. 14/07/2017 nog steeds actueel is.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, folteringen) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Shidleri Anma" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en sharia", voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratieve dossier en uw hoorrecht dd. 26/04/2021 dat u op 21/05/2007 huwde met D.S. (...) °06/06/1988 van de Turkse nationaliteit. Samen hebben jullie vier minderjarige kinderen die over de Turkse nationaliteit beschikken: D.G.M. (...) (°25/09/2007), D.H.(...) (°14/01/2009), D.R.H. (...) (°23/09/2010) en D.Z. (...) (°13/05/2015). Uw vrouw en kinderen kwamen op 04/12/2012 aan in België in het kader van gezinshereniging. Zij staan sedert 10/01/2013 tot heden op hetzelfde domicilieadres ingeschreven. U haalt aan dat u en uw gezin reeds 10 jaar in België zijn, u kinderen hier opgegroeid zijn en voor het eerst naar school gingen, uw jongste kind in België geboren is, de kinderen zelfs niet op vakantie willen naar Turkije en zij geen band hebben met Turkije, en jullie goed geïntegreerd zijn. U haalt geen overige familieleden aan die in België verblijven, wel haalt u aan in uw hoorrecht dat u familie heeft in Turkije. Aangaande eventuele andere familieleden in België dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aan haalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden, waaronder de meerderjarige kinderen, vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het

EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet blijkt uit het administratief dossier.

Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat er in hoofde van uw echtgenote en kinderen sprake zou zijn van onoverkomelijke hinderpalen, die het uitbouwen van een normaal en effectief gezinsleven in Turkije of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitbouwen. Het gegeven dat één van uw kinderen namelijk D.Z. (...), in België geboren werd, is op zich geen reden om aan te nemen dat zij zich niet zouden kunnen aanpassen in uw land van herkomst dan wel in een ander land. U huwde in 2007 in Turkije met een Turkse onderdane, u verklaart de Turkse en Koerdische taal te spreken, uw echtgenote groeide de eerste 25 jaar van haar leven op in Turkije, alsook blijkt uit uw dossier dat u en uw echtgenote en 4 kinderen op 04/09/2017 gecontroleerd werden op de luchthaven van Düsseldorf komende van Turkije. Op basis van deze elementen is het niet onredelijk om aan te nemen dat zowel u, als uw echtgenote en kinderen sterke banden hebben met Turkije en vertrouwd zijn met de taal, cultuur en gebruiken. Uw kinderen zijn schoolplichtig, doch er zijn geen elementen waaruit blijkt dat uw kinderen speciale onderwijsnoden hebben die enkel in België bestaan. Daarnaast zijn er in Turkije Nederlandstalige en internationale scholen, zodoende kan de aanpassing voor de kinderen worden gefaciliteerd. Voorts zijn uw echtgenote en kinderen niet onderhevig aan de huidige beslissing, doch daar zij verblijfsrecht hebben in het kader van gezinshereniging met u en u uw verblijfsrecht verliest, zal hun verblijfsrecht herbekeken worden. Zij kunnen er voor kiezen om jullie gezinscel samen verder te zetten in Turkije of zij kunnen u steeds bezoeken via periodieke reizen. Ze kunnen overigens ook steeds contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag. Het vraagt weldegelijk een inspanning van u, uw echtgenote en uw kinderen om zich aan te passen aan een leven in Turkije of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk.

Eveneens haalt het artikel 8 EVRM aan dat “Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”. Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. U bent immers gekend bij de VSSE als een belangrijke verantwoordelijke van de Turkse Hezbollah (TH) waarvoor u in België als imam werkt, alsook stond u ooit aan het hoofd van een andere organisatie verbonden aan de TH, Ihya-Der. Tevens speelde u een actieve rol in de gewelddadige activiteiten van de TH en zou u schuldig zijn aan meerdere moorden. U wordt beschouwd als een intellectueel binnen de organisatie (nota VSSE dd. 14/07/2017 dewelke op 07/04/2021 nog steeds als actueel wordt beschouwd). Uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een belangrijke verantwoordelijke en intellectueel van de Turkse Hezbollah in België, een is een extremistische islamitische organisatie wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen “jihad” en “sharia”, geweld niet schuwt en gericht is op de vestiging van een Islamitische Staat in Turkije. Uit uw gedrag en activiteiten vloeit tevens voort dat dit geen goed voorbeeld is voor uw kinderen die in een democratische, westerse samenleving opgroeien. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat een inreisverbod van 10 jaar gerechtvaardigd is. Uw gezins-situatie zoals hierboven weergegeven weegt niet op tegen de ernstige bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. U koos er bovendien zelf voor om uw verantwoordelijkheid niet op te nemen ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staan.”

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij maakte op 28 oktober 2021 nog een “aanvullende nota” over aan de Raad.

De advocaat van de verzoekende partij stelt ter terechtzitting van 5 november 2021 dat indien er geen rekening kan worden gehouden met voormelde nota, alles wat wordt gezegd op zitting geacteerd dient te worden.

De neerlegging van een aanvullende nota is niet voorzien in de Vreemdelingenwet of in het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Echter, in de mate dat deze een reflectie weergeeft van het pleidooi van de verzoekende partij ter terechtzitting, wordt het stuk niet als proceduristuk maar enkel ter informatie in overweging genomen (in die zin RvS 1 juni 2011, nr. 213.632; RvS 19 november 2014, nr. 229.211; RvS 22 september 2015, nr. 232.271; RvS 6 december 2017, nr. 240.104).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het fair-playbeginsel/onpartijdigheidsbeginsel. Zij meent dat er sprake is van gebrek aan bewijs en van geen concreet bewijs. Zij meent eveneens dat er een schending is van artikel 23 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij licht haar tweede middel toe als volgt:

“1. De bestreden beslissing is vooreerst is een zeer zware en ernstige beslissing in het leven van verzoeker.

2. Indien we de bestreden beslissing en het administratief dossier van verzoeker naast elkaar analyseren, dan blijkt dat verweerster enorm veel extra inspanningen heeft gedaan om alsnog redenen aan te halen om een einde te maken aan het verblijfsrecht van verzoeker. Verweerster heeft de nota's van de VSSE op een opmerkelijke wijze geïnterpreteerd, verweerster benoemt verzoeker in verschillende groeperingen die als gevaarlijk zouden zijn voor de Staatsveiligheid, op dezelfde wijze is er in de beslissing geen enkele logische chronologie en springt verweerster van de hak op de tak, en verder wordt in de beslissing een beledigende, aanvallende en furieuze taal gehanteerd en wordt er gebruik gemaakt van allerlei woordspelingen.

Om een klein voorbeeld te geven van het gehanteerde taal-en woordgebruik en stijlformule in de beslissing:

Verweerster stelt op p.2 “De TH onderneemt hiertoe gewelddadige acties tegen de PKK(…)”

Als we deze zin analyseren, dan staat vast dat verweerster verkeerde informatie gebruikt, alsook een verkeerd taalgebruik en verweerster spreekt als de raadsman van de PKK/HDP en beoordeelt de informatie waarover zij beschikt op een subjectieve wijze en zich dus partijdig opstelt.

Wat is dan een juiste taalgebruik en overmaking van informatie dat verweerster moest hanteren?

“Er was altijd een probleem tussen Huda-Par en de HDP en deze problemen kunnen altijd escaleren.”

Verweerster had in haar beslissing de informatie op deze correcte wijze over te brengen en niet op een subjectieve manier met vermenging van eigen emoties en dient zich te onthouden van subjectieve commentaren en alsook van een bewuste selectie van de in haar bezit zijnde informatie.

Enkel en alleen om verzoeker zwart te maken en als gevaarlijk af te schilderen voor de nationale veiligheid, kan verweerster zelfs een algemene informatie tussen Huda-Par en de HDP niet anders voorstellen in het nadeel van verzoeker:

Zoals dus blijkt uit voorgaande uiteenzetting is het niet zo zoals verweerster ten onrechte doet uitschijnen dat er slechts een eenzijdige en eenpartijdige aanval is vanuit de Huda-Par naar de HDP toe maar is er effectief sprake van een wederzijds conflict, soms gewapend en soms verbaal.

Bijgevolg staat dus vast dat verweerster alsmede de VSSE zich neutraal moeten opstellen ten aanzien van zowel de HUDA-PAR als de HDP en ten aanzien van beide politieke partijen een gelijke afstand

moet houden. Zij mogen de ene partij niet als goed voorstellen en de andere partij niet als slecht. Zij dienen een neutrale houding aan te nemen ten aanzien van beide partijen.

Echter in de beslissing van verweerster en de VSSE kunnen we deze neutrale houding niet zien. In de beslissing wordt immers een verwijtend taalgebruik gehanteerd ten aanzien van de HUDA-Par en wordt deze bijna schuldig verklaard door verweerster omwille van de aanvallen tegen de HDP.

En het belangrijkste van alles, wordt in de beslissing er werkelijk alles aan gedaan om verzoeker als een bedreiging te laten uitschijnen voor de Belgische Staat. Echter is de gehele beslissing van verweerster louter gebaseerd op subjectieve interpretaties en niet op concrete bewijzen die de interpretaties en de motieven van verweerster zouden staven.

3. De beslissing zegt samengevat het volgende:

“Verzoeker heeft destijds een verzoek ingediend om internationale bescherming en verzoeker heeft via fraude de vluchtelingenstatus verkregen. Nadien is hij naar het land waarvan hij was ontvlucht, teruggekeerd en wij hebben dit ontdekt. Wij hebben eerst zijn vluchtelingenstatus ingetrokken en nadien op basis van de verkregen informatie van de Veiligheid van de Staat (VSSE) hebben wij besloten om eveneens een einde te maken aan zijn verblijf.”

4. Verweerster heeft dusdanig ten onrechte beslist een einde te maken aan het verblijf van verzoeker.

De beslissing is immers niet gebaseerd op duidelijke concrete bewijzen, en bijgevolg onvoldoende gemotiveerd, tussen de feiten is er geen duidelijk en logisch verband gelegd door verweerster en blijkt dat verweerster steeds opnieuw bepaalde elementen en feiten opblaast om alsnog verzoeker te doen uitschijnen als een bedreiging voor de nationale veiligheid en openbare orde.

Hieronder zal verzoeker enkele voorbeelden van de gebrekkige motivering van verweerster uiteenzetten:

- Verweerster hanteert en gebruikt in haar beslissing steeds terugkerende beledigende en minimaliserende termen;

Op p.1 van de beslissing meldt verweerster dat: *“Op 03/02/2012 werd u vrijgesteld uit de gevangenis gezien de opheffing van het bevel tot aanhouding. Op 20/02/2012 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis voor dezelfde redenen. De tenuitvoerlegging werd stopgezet op 02/04/2012 en u werd in vrijheid gesteld.”*

Verweerster doet verzoeker onrecht aan met voorgaande zin door louter te stellen dat verzoeker in vrijheid gesteld werd. Immers kan over de vrijheidstelling van verzoeker destijds niet zomaar vluchtig over worden gegaan in de beslissing. Net op dit punt werd verzoeker immers beschermd door de Belgische Staat en werd hij niet uitgeleverd aan Turkije. Het uitleveringsverzoek van Turkije werd immers geweigerd door België.

Moeten we dan geen antwoord zoeken op de vraag: Waarom werd verzoeker dan niet uitgeleverd aan Turkije als verzoeker een dermate gevaarlijk en bedreigend persoon is voor de nationale veiligheid? Het antwoord is simpel: verzoeker werd niet uitgeleverd want hij vormde en vormt geen bedreiging voor de nationale veiligheid. Ook toen was verzoeker zoals verweerster op p. 2 van haar beslissing vermeldt, gekend bij de VSSE sedert 2011 maar omdat verzoeker voldeed aan de voorwaarden voor de status van vluchteling, is hij beschermd geweest door de Belgische Staat.

- Een ander voorbeeld: Verweerster stelt in haar beslissing op p.2 dat: *“De TH heeft nog nooit grootschalige gewelddadige acties in België ondernomen.”*

Verweerster gebruikt en baseert zich op verkeerde informatie in haar beslissing. Mede om die redenen is verzoeker genoodzaakt een kleine toelichting te geven: Vandaag de dag bestaat geen Turkse Hezbollah of zoals zij zich omschrijven bestaat er ook geen Koerdische Hezbollah. De Turkse Hezbollah-beweging/politiek-islamitische organisatie werd in 1979 opgericht en in 2000 kwam er een einde aan de organisatie na de dood van hun leiders. Toen de beweging pas was opgericht waren zijn activiteiten binnen het Turks wettelijk kader gericht, doch nadien omdat zij onwettige activiteiten organiseerden, trok dit de aandacht van de Turkse Staat en kwamen zij aldus in gewapend conflict met de Turkse Staat en werd na een grootschalige operatie, de grootste leiders vermoord tijdens de conflicten, en vlak hierna ontstond in Turkije een massale mensenjacht. De meest fanatieke leden van

de Turkse Hezbollah werden opgepakt maar hiernaast werden ook gewone civiele burgers gearresteerd. Hiernaast zijn ook menige mensen gevlucht naar West-Europa. Na de dood van hun leider kwam er een einde aan en verdween de ideologische strekking van de Turkse Hezbollah en de aanhangers gingen elk hun eigen weg. Sommige aanhangers werden zakenlieden, andere sloten zich aan bij verschillende andere legale islamitische verenigingen, nog andere richtten hun eigen vereniging op en nog andere begonnen hun eigen weg en leven op te gaan. De gelovige Koerden hebben na de stopzetting van de Turkse Hezbollah eigen verenigingen opgericht, hetgeen een feit is die vaststaat. Een van de meest populaire van deze verenigingen waren de HUDA-PAR en IHYA-DER e.a.

De oprichter van de partij Huda-Par was de heer Mehmet Hüseyin YILMAZ, een Turkse advocaat in Turkije. De partij Huda-Par is geenszins ontstaan uit de Turkse Hezbollah en heeft hier geen banden mee hetgeen de Turkse regering ook niet zou toelaten. Dat de partij Huda-Par bepaalde gelijkaardige ideeën heeft als de Turkse Hezbollah is mogelijk want als basis nemen zij allen de islamitische regels als leidraad maar hun politiek-ideologische strekking is totaal verschillend van elkaar want de Turkse Hezbollah koos ervoor om geweld te plegen terwijl de Huda-Par geenszins een gewelddadige partij is. Op dezelfde wijze zijn er in de Europese landen bepaalde verenigingen die een morele band hebben met Huda-Par en Ihya-Der, zoals in België de vzw El Gazali. Verzoeker neemt derhalve slechts oppervlakkig deel aan de activiteiten van Ihya-Der en de vzw El Gazali. Maar om niet te vergeten is de vzw El Gazali eveneens een wettig opgerichte vereniging zoals de Naksibendi, Kadiri, Suleymanci, Gülenist, Nadiri, Rufailer, dus wettige verenigingen opgericht vanuit verschillende islamitische ideologieën. Maar al deze verenigingen doen eigenlijk gelijkaardige activiteiten, zoals een waterput bouwen in Afrika, geld inzamelen voor hulp aan armen, onderwijs voor leerlingen, BBQ organiseren, picknick- en kermisactiviteiten, etc... Dus allen verenigingen die wettig zijn en gecontroleerd worden door de Belgische Staat. Op dezelfde wijze hebben noch de EL Gazali net als de overige verenigingen nooit en geen enkele gewelddadige acties in België ondernomen.

We kunnen om de situatie beter te begrijpen vanuit een ander oogpunt een voorbeeld geven van de Sharia4Belgium. Dat deze vereniging een radicale moslimorganisatie stond vast en is niet voor interpretatie of discussie vatbaar. Uiteindelijk werd na een grootschalige en perfecte samenwerking van de FOD Justitie, FOD Binnenlandse Zaken, de VSSE en de politie, het parket en de onderzoeksrechters alsook de rechters en andere organisaties een einde gemaakt aan de Sharia4Belgium en sedert 2016 spreekt niemand meer over deze organisatie. Waarom geven we nu dit voorbeeld? Omdat indien zoals verweerster doet uitschijnen de El Gazali eveneens bedreigend zou zijn voor de nationale veiligheid, dan zou de Belgische Staat eveneens acties ondernomen hebben om ervoor te zorgen dat de El Gazali en de overige verenigingen zoals hierboven vernoemd worden stopgezet en veroordeeld.

Bijgevolg wordt verzoeker door verweerster ten onrechte beschuldigd en wordt aan hem ten onrechte allerlei beschuldigingen verweten louter omwille van zijn deelname aan de activiteiten van van een vereniging die nooit enige gewelddadige actie heeft ondernomen en volstrekt op legale wijze is opgericht sedert 2003 en gedurende 17 jaar en op volstreekte wijze legale activiteiten organiseert.

En terwijl verweerster dergelijke beschuldigingen verwijt aan verzoeker, probeert zij werkelijk alles uit en gebruikt zij werkelijk alle argumenten die volgens haar terzake nuttig en dienend zouden zijn, quod non.

Laten we nogmaals de stelling van verweerster hier in herinnering brengen: "De TH heeft nog nooit grootschalige gewelddadige acties in België ondernomen."

Deze zin is vermeld in de beslissing en met deze zin tracht verweerster dus de schijn op te wekken alsof verzoeker deelneemt aan bedreigende verenigingen en bewegingen en dat deze verenigingen en bewegingen geen grootschalige gewelddadige acties heeft ondernomen in België dus hiermee bedoelt verweerster dat er wel sprake is van kleinschalige gewelddadige acties ondernomen in België maar verweerster legt hiervan evenwel geen concrete bewijzen voor. Verzoeker kan integendeel wel duidelijk beweren en bewijzen dat hij nooit heeft deelgenomen aan een gewelddadige actie, noch grootschalig noch kleinschalig. Op dezelfde wijze hebben de verenigingen waaraan hij heeft deelgenomen evenmin gewelddadige acties ondernomen, noch grootschalig noch kleinschalig.

- Een nog ander voorbeeld van de gebrekkige motivering door verweerster is het feit dat meermaals in de beslissing wordt gesuggereerd alsof verzoeker steeds als "imam" zou gewerkt hebben in België in naam van de Turkse Hezbollah maar wordt door verweerster geen enkel bewijs hiervan geleverd. Vooreerst levert verweerster zoals hierboven uiteengezet niet het bewijs van het bestaan een Turkse Hezbollah, verder wordt niet bewezen in welke moskee van de Turkse Hezbollah (dergelijk bestaan van een moskee is nog niet officieel bewezen in België) verzoeker als imam zou gewerkt hebben en nog zou

werken, er worden geen concrete bewijzen voorgelegd in opdracht van wie en welke loon verzoeker zou ontvangen.

- Zowel in de beslissing van verweerster als in de nota's van de VSSE worden steeds algemene bewoordingen en bedenkingen en algemene uiteenzetting gebruikt en nergens in de beslissingen wordt een gedetailleerde analyse naar de specifieke situatie van verzoeker gevoerd. Bijvoorbeeld hoe ziet een radicaal moslim eruit, wat zijn de karakteristieken van een radicaal moslim? Wat zijn de eigenschappen van een radicaal moslim? Hiernaar is geen onderzoek gevoerd door verweerster noch de VSSE. Hiertegenover kan verzoeker echter concreet bewijzen dat verzoeker geen radicaal moslim is:

1. Verzoekers kinderen volgen allen onderwijs in een door België erkend Belgische school; Het is algemeen bekend dat een radicaal moslim zijn kinderen niet naar een Belgische school zou sturen, voornamelijk terwijl verzoeker de financiële middelen hiertoe heeft en de kans heeft om zijn kinderen naar een Islamitische school in Turkije te sturen, doet hij dit niet en wenst hij dat zijn kinderen in een Belgische school studeren;
2. Radicale moslims willen absoluut niet dat hun vrouw buitenshuis zou gaan werken maar integendeel de vrouw van verzoeker werkt net in één van de bedrijven van verzoeker;
3. Radicale moslimtypes houden zich niet bezig met handel terwijl verzoeker volop bezig is met handel en het maken van winst;
4. Radicale moslims lenen geen geld met interesten. Verzoeker daarentegen heeft zowel een lopende hypothecaire lening als een autolening;
5. Radicale moslims trachten steeds hun ideologie te verkondigen aan mensen en de mensen te beïnvloeden en organiseren hiervoor allerlei vergaderingen en bijeenkomsten en via sociale media en dergelijke radicale moslims hebben ook meestal geen werk maar verzoeker daarentegen heeft geen andere bezigheid dan zijn werk en heeft hier zelfs geen tijd voor omdat hij een workaholic is;
5. Naast al deze voorgaande gebrekkige en niet-gestaafde motieven, baseert verweerster haar beslissing verder grotendeels op de nota's van de VSSE dd. 14.07.2017 en 03.11.2020.

Verweerster baseert haar beslissing naast de nota's van de VSSE op een eigen uiteenzetting/interpretatie over de historie van de Turkse Hezbollah dat behept is met halve waarheden en dus niet strookt met de realiteit.

Verweerster kan geen einde maken aan het verblijf van verzoeker om redenen van nationale veiligheid hetzij dat verzoeker een bedreiging zou vormen voor de Belgische samenleving want de nota's van de VSSE vormen geen direct en concreet bewijs dat verzoeker een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en de VSSE zegt evenmin niet rechtstreeks dat derhalve deze persoon het land moet worden uitgezet. Meer nog, zegt verweerster zelf dat verzoeker bij de VSSE gekend is sedert 2011. De VSSE zegt dus louter dat verzoeker bij hen gekend is. Uiteraard en vanzelfsprekend is het zo dat de VSSE verzoeker dient te kennen en dat is de taak van de VSSE maar verweerster kan onmogelijk zich baseren op de nota van de VSSE en deze als een concreet bewijs en motief gebruiken om een einde te maken aan het tienjarig verblijf van verzoeker in België.

Samengevat: de nota's van de VSSE zijn geen concreet en afdoend bewijs om een einde te maken aan het verblijf van verzoeker in de zin van art. 22,\$1 van de Verblijfswet en art. 23 Verblijfswet.

6. Dat de beslissing van verweerster volledig verkeerd is en behept met gebrekkige motieven, kunnen we eveneens aantonen vanuit een ander oogpunt:

De inhoud van de beslissing en de aldaar gegeven uiteenzetting, interpretaties, redenen kunnen niet als de waarheid en realiteit worden aanvaard want als we de inhoud en de motieven, de interpretaties, en de conclusies in de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken alsook in de nota's van de VSSE zouden aanvaarden, dan veroorzaken wij en allen die betrokken zijn in huidige zaak een volledig nieuwe en grote discussie met grote vraagstellingen:

Als we de verenigingen waaraan verzoeker semi-actief deelneemt in België, en als we aanvaarden dat deze verenigingen een voortzetting zijn van de Turkse Hezbollah, en dus een dreiging vormen voor de

ationale veiligheid, wie is er dan verantwoordelijk of wie dient verantwoordelijk gesteld voor het vaststaand feit dat deze verenigingen heden ten dage nog steeds actief zijn en activiteiten organiseren, meer nog wie is er verantwoordelijk voor de overheidssubsidies die worden toegekend aan deze verenigingen?

Is verweerster middels de beslissing en de aldaar verwezen nota's van de VSSE zich ervan bewust dat met de motieven en redenen aldaar aangehaald zij onrechtstreeks andere personen en overheden beschuldigt?

Hoe?

Door deze zogezegde radicale islamitische organisaties toe te laten, hen financieel te steunen zij derhalve onrechtstreeks medeplichtig zijn?

Uiteraard kan van het voorgaande absoluut en geenszins sprake van zijn.

Net op dit punt kunnen we dus de beslissing van verweerster en de nota's van de VSSE niet aanvaarden want er is immers helemaal geen sprake van een voortgezette beweging/organisatie van de Turkse Hezbollah. Bovendien bestaat heden ten dage ook de Turkse Hezbollah niet.

Heden ten dage hebben de verenigingen waaraan verzoeker deelneemt, eveneens ook de andere voornoemde verenigingen, gelijkaardige vreedzame en niet-bedreigende activiteiten, o.a. geldinzamelingsacties, een waterput bouwen in Afrika, geld inzamelen tijdens het Offerfeest voor armen, etc..

7. Zoals hierboven uiteengezet vanuit verschillende oogpunten en visies, zijn de motieven en de nota's van de VSSE waarnaar in de beslissing wordt verwezen, deze niet correct zijn en niet stroken met de realiteit, zij geen correcte feitenvinding bevatten, meer nog worden de motieven met geen enkel concreet bewijs gestaafd.

Bijgevolg zijn voorgaande opgeworpen middelen geschonden en dient de beslissing nietig te worden verklaard.

Schending zorgvuldigheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel- rechtstreekse schade aan derdenschending gelijkheidsbeginsel en discriminatie (art. 10 en 11 Grondwet)

8. Verweerster heeft evenmin het zorgvuldigheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel nageleefd.

Verweerstel stelt dat bij het nemen van een beslissing op grond van art. 22,§1,1° VW er rekening dient gehouden te worden met de duur van het verblijf, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de mate waarin verzoeker bindingen heeft met het land van herkomst.

Verweerster heeft bij het analyseren van voormelde punten niet zorgvuldig gehandeld. De motivering is slechts gebaseerd op simplistische wijze dat verzoeker niets belet om terug te keren naar zijn herkomstland en aldaar een nieuw leven op te starten.

Maar de situatie van verzoeker is evenwel niet zo simplistisch voor te stellen zoals verweerster doet uitschijnen aangezien verzoeker zeer sterke banden heeft met België: zo heeft verzoeker een huis en auto gekocht die verbonden zijn aan nog lang lopende kredietovereenkomsten, hij heeft twee bedrijven waarvan hij zaakvoerder is. Bijgevolg is de beslissing van verweerster onzorgvuldig en onwettig door te bevelen dat verzoeker binnen de 0 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing het grondgebied van België te verlaten.

Beseft verweerster wel dat zij met huidige bestreden beslissing rechtstreekse schade toebrengt aan derden, o.m. aan de Banken waarmee verzoeker een contract heeft, aan de verzekeringsmaatschappijen waarmee verzoeker eveneens een contract heeft, aan de sociale zekerheidsinstanties, aan de Fod Financiën, aan andere instellingen zoals water, gas, elektriciteit, gsm en internet waarmee verzoeker eveneens een lopend contract mee heeft. Eveneens wordt met huidige beslissing schade toe berokkend aan alle partijen, o.a. leveranciers, schuldeisers van zijn bedrijven, de schuldvorderingen van verzoeker zelf, etc...

Bijgevolg is de bestreden beslissing in ernstige mate zowel onzorgvuldig als onevenredig/disproportioneel te noemen, en wordt in geen enkel opzicht met voornoemde elementen rekening gehouden.

Nochtans dient de overheid ervoor te zorgen dat de lasten of nadelige gevolgen van een overheidsbesluit voor een burger niet zwaarder zijn dan het algemeen belang van het besluit hetgeen in casu wel duidelijk het geval is.

Om een voorbeeld te geven stelt verweerder op p.4 "Wat uw economische situatie betreft haalt u aan dat u een huis kocht, gewerkt heeft als werknemer en als zelfstandige en momenteel werkt als bakker in een supermarkt. U legde echter geen recente documenten voor die uw tewerkstelling en/of zelfstandige activiteiten staven en bijgevolg een stabiele economische situatie kunnen aantonen. In uw administratief dossier zijn enkele oude loonfiches terug te vinden van bij uw firma VAHDET BVBA (periode 2013). Ook van de aankoop van uw woonst legde u geen bewijzen voor (...)"

Vooreerst klopt de stelling van verweerder niet omdat uit het administratief dossier van verweerder zelf blijkt dat er anno 2016-2017 ook loonfiches en individuele rekeningen zijn voorgelegd en dus niet enkel van 2013 hetgeen verweerder niet kan ontkennen nu dit in het administratief voorhanden is. De recente inkomens en tewerkstellingsstatuur kon verweerder via Dimona raadplegen waartoe zij steeds toegang heeft. Wat de aankoop van een huis en daaraan verbonden kredietovereenkomst betreft, had verweerder dit opnieuw kunnen vragen aan verzoeker om dit voor te leggen, gelet op de ernst van dit bewijsstuk.

9. Verder wordt met huidige beslissing eveneens het gelijkheidsbeginsel geschonden: Heden ten dage zijn er immers nog andere talrijke honderden personen die in dezelfde periode als verzoeker zijn gevlucht en om dezelfde redenen erkend zijn als vluchteling. Dat uit deze honderden personen net verzoeker eruit wordt gekozen en geselecteerd is onwettig en discriminerend en schendt derhalve het gelijkheidsbeginsel.

De overheid moet nochtans gelijke gevallen op gelijke wijze behandelen.

Uit onderstaand concreet voorbeeld zal immers blijken dat verweerder bewust een gelijk geval zoals die van verzoeker niet op gelijke wijze heeft behandeld. In de nota's van de VSSE van 3.11.2020 waarnaar verweerder verwijst en diens beslissing hoofdzakelijk hierop berust wordt op p.2 onder punt 7 verwezen naar een zekere S.I. (...) waarvan door de VSSE wordt beweerd dat deze eveneens zoals verzoeker een belangrijke verantwoordelijke is van de Turkse Hezbollah.

De vluchtelingenstatus van de heer S. (...) werd net in dezelfde periode als verzoeker ingetrokken om redenen dat hij ook naar zijn herkomstland was gereisd. De heer S. (...) tekende tegen de beslissing van het CGVS waarbij de beslissing van het CGVS werd bevestigd door de RVV gekend onder het arrest met nr. 231.873 dd. 28.01.2020.

Niettegenstaande de vluchtelingenstatus van zowel S. (...) als verzoeker in dezelfde periode werd ingetrokken en om dezelfde redenen, behield de heer S. (...) zijn recht op verblijf.

De heer S. (...) heeft in dezelfde periode ook een aanvraag gedaan voor de Belgische nationaliteit. Er werd in deze procedure door de VSSE zoals voor verzoeker nota's opgesteld waarin de heer S. (...) net als verzoeker werd omschreven als zijnde gevaarlijk en bedreigend voor de nationale veiligheid, als een belangrijke verantwoordelijke voor de Turkse Hezbollah. Uiteindelijk kreeg de heer S. (...) zowel gelijk in eerste aanleg als het hoger beroep en verkreeg hij de Belgische nationaliteit (zie stukken 27 en 28 bundel verzoeker).

Enkel en alleen dit concreet voorbeeld als toont aan dat verweerder willekeurig handelt, zich emotioneel gedraagt en gelijke gevallen niet op gelijke wijze behandelt en hiermee duidelijk en concreet het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

Reden waarom op basis van de schending van het gelijkheidsbeginsel huidige beslissing nietig moet worden verklaard.

10. De grondwettelijke regels en non-discriminatie sluiten niet uit dat personen in dezelfde situatie verschillend worden behandeld voor zover deze berust op een objectief criterium en ze op redelijke wijze gerechtvaardigd is. Het gelijkheidsbeginsel wordt evenwel geschonden wanneer vaststaat dat er

geen redelijke en evenredige verhouding bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

Zoals blijkt uit de uiteenzetting hierboven is de bestreden beslissing slechts gebaseerd op eigen interpretaties, commentaren, subjectieve elementen en als enig bewijs legt verweerster de nota's van de VSSE. Dat aangezien de nota's van de VSSE grotendeels niet kan aanvaard worden als strokende met de realiteit zoals eveneens hierboven uiteengezet. Immers de nota's van de VSSE zijn slechts een weergave van de historiek van de Turkse Hezbollah waarmee de VSSE een band tracht te leggen met de huidige hedendaagse legale verenigingen en de VSSE legt voor de link tussen de hedendaagse verenigingen met de toenmalige Turkse Hezbollah hetzij de bewering dat deze legale verenigingen een voortzetting zouden zijn van de Turkse Hezbollah geen enkel concreet en objectief bewijs neer. Hiertegenover heeft verzoeker duidelijk bewezen en blijkt dit ook uit zijn strafblad (op 1 kleine veroordeling na door een Politierechtbank) dat hij nooit in aanraking is gekomen met de politie hetzij enige gewelddadige acties heeft ondernomen of hieraan deelgenomen. Op dezelfde wijze hebben de verenigingen waaraan verzoeker deelnam geen gewelddadige acties ondernomen.

Naast al deze factoren, dienen we eveneens niet te vergeten dat er heden ten dage er geen Turkse Hezbollah bestaat en de nota's van de VSSE zijn louter algemeen over de historiek van de TH opgesteld en over verzoeker specifiek wordt nagenoeg bijna niet gesproken en wordt niettemin geen enkel concreet bewijsstuk voorgelegd dat aanleiding zou geven dat verzoeker een gevaar of bedreiging zou vormen voor de nationale veiligheid.

Bijgevolg aangezien er geen sprake is in de beslissing van enige objectieve criteria die op redelijkerwijze de beslissing rechtvaardigt, is er sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel en staat vast dat er geen redelijke en evenredige en actuele verhouding bestaat tussen de aangewende middelen (met name de beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten met een inreisverbod) en het beoogde doel (beletten dat verzoeker een bedreiging of gevaar vormt voor de nationale veiligheid en openbare orde)

11. Uiteindelijk betwist verzoeker niet de intrekking van de vluchtelingenstatus dd. 28.02.2018. Verzoeker betwist evenwel de bestreden beslissing die zonder dat verweerster enig concreet bewijs en concrete motieven voorlegt, zonder naleving van het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheids- en gelijkheidsbeginsel en het voorleggen van enige objectieve criteria, een einde maakt aan het verblijf van verzoeker. Meer nog en bovendien schendt de beslissing gebaseerd op grond van art. 22,§1,1° Vw eveneens volgend artikel 23 van de Verblijfswet dat stelt dat:

“§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

In de bestreden beslissing wordt immers geen enkel bewijs voorgelegd van het persoonlijk gedrag van verzoeker en geen bewijs voorgelegd dat het gedrag van betrokkene werkelijk, actueel en een voldoende ernstige bedreiging is voor een fundamenteel belang van de samenleving. Evenmin wordt enig bewijs voorgebracht door verweerster van welk concrete inbreuk op de openbare orde verzoeker heeft begaan en wat de ernst of de aard van deze inbreuk is.

De beslissing is louter gebaseerd op emotionele verwijten, interpretaties en commentaren en op een furieuze ingesteldheid en naast deze subjectieve elementen is de beslissing eveneens gebaseerd op de nota's van de VSSE die louter een weergave zijn van de algemene historiek van de Turkse Hezbollah en de nota's van de VSSE bewijzen geenszins het actuele bestaan van de Turkse Hezbollah hetzij dat

de hedendaagse Belgische legale verenigingen een concrete voortzetting zouden zijn van de toenmalige Turkse Hezbollah. Evenmin bewijzen de nota's van de VSSE dat verzoeker een inbreuk zou hebben begaan op de openbare orde hetzij wordt de ernst of enige aard van inbreuk bewezen.

12. Tot slot wil verzoeker in verband met zijn opgeworpen middelen nog verwijzen naar de onderstaande wetsartikelen en de details hiervan nog in herinnering brengen.

De Rvv oordeelde in haar arrest nr. 64 084 van 28 juni 2011 als volgt (rechtspraak bevestigd door de Raad van State, nr. 220.340 van 19 juli 2012):

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerende motief aangeven op grond waarvan zij is genomen.

De Raad van State oordeelde onder meer in een arrest van 7 juni 2007 (RvS 7 juni 2007, nr. 171.887, De Schepper) dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan met een voldoende feitelijke grondslag en dat de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van een administratieve overheid onder meer wordt beperkt door het motiveringsbeginsel.

Ook in de rechtsleer wordt deze zienswijze gevolgd: "Hoe groter de discretionaire bevoegdheid van het bestuur, hoe strenger de motiveringsplicht wordt opgevat. De omvang van de motiveringsplicht is dus evenredig met de omvang van de discretionaire bevoegdheid waarover de overheid beschikt. Wanneer de toepasselijke regelgeving aan het bestuur de vrijheid laat om al dan niet een beslissing te nemen, of de keuze laat tussen verschillende mogelijke beslissingen, is het bestuur verplicht zijn keuze te verantwoorden. Ook bij de invulling van vage normen, zal een uitgebreider motivering noodzakelijk zijn.

De precieze, concrete motieven moeten uitdrukkelijk en nauwkeurig worden vermeld. Een discretionaire bevoegdheid ontslaat de overheid dus geenszins van de verplichting tot formele motivering, wel integendeel. In dat geval dringt de motiveringsplicht zich nog meer op als niet te verwaarlozen waarborg en zelfs de enige waarborg tegen willekeur." (I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, administratieve rechtsbibliotheek – algemene reeks, VII, formele motivering van bestuurshandelingen, Brugge, Die Keure, 1999, 149, nr. 185.)

"Artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van Vreemdelingenwet bepalen dat de administratieve beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd. De artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische motivering dienen te worden opgenomen. Bovendien dient de motivering afdoende te zijn.

Zo stipuleert artikel 62 van de Vreemdelingenwet het volgende:

"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed.[...]"

Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(o)n(en) kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;

- b) In de motivering dienen zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;
c) De motivering afdoende dient te zijn;

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten. In casu is de bestreden beslissing op een niet-afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

Het middel is derhalve gegrond.

Reden waarom de bestreden beslissing als onwettig en ongegrond nietig moet worden verklaard.

3.BESLUIT

12. Verzoeker heeft in een ver verleden in Turkije zoals alle andere Islamitische Koerdische jongeren sympathie getoond voor de Turkse Hezbollah. Echter nadat de TH gewelddadige feiten pleegde en een gewapend conflict had met Turkije, heeft verzoeker zoals menige Koerdische jongeren afstand genomen van het ideologisch gedachtengoed van de TH eind anno 2000 na de stopzetting van de TH. Net op het einde van de TH, omdat hij vreesde dat hij zou worden vervolgd, is hij Turkije ontvlucht voor de massale mensenjacht in Turkije. Aangekomen in België vroeg hij om internationale bescherming en dit werd hem toegekend. Zijn verhaal was reëel en echt en de Belgische Staat heeft verzoeker beschermd en zelfs verzoeker niet aan Turkije uitgeleverd en tot twee keer toe het uitleveringsverzoek van Turkije geweigerd na een grondige wetsanalyse en aan verzoeker derhalve de kans gegeven om zijn leven in België te starten en hier opnieuw een leven te heropbouwen.

Verzoeker heeft enkel in het 10-jarig verblijf in België enkel 1 fout gemaakt door terug te keren naar zijn land van herkomst en heeft reeds hiervan de schadelijke gevolgen van gedragen doordat zijn vluchtelingenstatus werd ingetrokken.

Maar dat hierboven op verweerster zonder enig duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig en vooral afdoende motivering en zonder enig afdoend, correct en concreet bewijs voor te leggen, verzoeker omschrijft als een ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid en openbare orde en voor een fundamenteel belang van de samenleving, is werkelijk onaanvaardbaar en onrechtvaardig alsmede onwettig.

De Belgische Staat heeft aan verzoeker 10 jaar geleden de kans gegeven om in België een nieuw leven op te starten en verzoeker heeft deze kans ten volle gegrepen en heeft bewezen dat hij een volwaardige en voorbeeldige burger is geweest die de wetten en normen en waarden van de Belgische Staat respecteert, hij heeft twee bedrijven, een supermarkt en een bakkerij opgericht en geld verdiend en werkt nog steeds samen met zijn echtgenote, hij heeft een huis en auto gekocht en zijn kinderen lopen in België onderwijs in een Belgische school. Meer nog, zijn dromen naar de toekomst toe liggen in België en niet in Turkije.

Bijgevolg nu er geen enkel sprake is van enig concreet aanvaardbaar motief of enig concreet bewijs, bevelen dat verzoeker dit 10-jarig verblijf en investering in België gedwongen moet omvergooien, kent noch een plaats in de Belgische wetten en noch heeft verweerster enig recht of de wettelijke bevoegdheid om dit te bevelen op deze wijze rekening houdende met het concreet voorbeeld aangehaald door verzoeker dat verweerster duidelijk gelijke gevallen niet op gelijke wijze heeft behandeld."

3.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

“Ter ondersteuning voert verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing niet gebaseerd zou zijn op duidelijke concrete bewijzen en bijgevolg onvoldoende gemotiveerd zou zijn teneinde haar gedrag als een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving te beschouwen.

De kritiek van de verzoekende partij kan niet worden aangenomen.

Betreffende de vermeende schending van art. 62 Vreemdelingenwet en art. 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991, artikelen die de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar er ook in slaagt de motieven verrat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven verrat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Verder laat de verweerder gelden dat:

- verzoekende partij tevens de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht,*
- het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele én de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (R. v. St. nr. 93.123 dd. 20.12.2001),*
- wanneer verzoekende partij in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsverplichting aan te voeren, dit betekent dat van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen werden ondervonden.*

De verweerder zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Artikel 22, §1, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid:

1° de gevestigde onderdaan van een derde land;”

Door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wordt in de bestreden beslissing vervolgens op zeer omstandige wijze toegelicht om welke redenen t.a.v. de verzoekende partij “ernstige redenen van nationale veiligheid” worden weerhouden, met name als volgt:

“Uit uw administratief dossier blijken elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving. Op 14/07/2017 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE)¹ een nota op (vrije vertaling) waaruit blijkt dat u sedert 2011 gekend bent bij hun diensten als een belangrijke verantwoordelijk is van de Turkse Hezbollah (TH) waarvoor u in België als imam werkt. Bovendien stond u ooit aan het hoofd van een andere organisatie verbonden aan de TH, Ihya-Der, wat leidde tot uw veroordeling tot 15 jaar gevangenisstraf in Turkije. Volgens betrouwbare informatie speelde u een actieve rol in de gewelddadige activiteiten van de TH en zou u schuldig zijn aan meerdere moorden. U wordt eveneens beschouwd als een intellectueel binnen de organisatie. De reis naar Turkije die u ondernam in oktober 2016 is gerelateerd aan het feit dat de TH en enkele van diens verantwoordelijken genoten van een zeker herstel, dewelke zich kan verklaren door een zeker gunstig politiek klimaat in Turkije ten aanzien van bepaalde ideeën dat de Turkse Hezbollah promoot (meer bepaald inzake secularisme). De TH is een extremistische islamitische organisatie, opgericht in 1980 in Zuid-Oost Turkije, die een gewapende strijd voert met als doel de seculiere staat omver te werpen en een islamitische staat op basis van de Sharia in Turkije te vestigen. De TH onderneemt hiertoe gewelddadige acties tegen de PKK, hiertoe werden zij initieel zelfs gefinancierd door de Turkse autoriteiten. Later namen de autoriteiten actie tegen de TH en meerdere activisten werden gevangen genomen, anderen vluchtten naar Europa. In België is de TH vrij discreet: diens diverse festiviteiten, waar honderden deelnemers komende van heel Europa aan deelnemen, bieden soms de gelegenheid tot het preken van extremistische inhoud. De TH heeft nog nooit grootschalige gewelddadige acties in België ondernomen. De situatie is gelijkaardig in andere Europese landen. Op 30/04/2020 en 07/04/2021 bevestigde de VSSE dat de nota dd. 14/07/2017 nog steeds actueel is.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, folteringen) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de

militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Shidleri Anma" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en sharia", voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering."

Op basis van de voormelde omstandige motivering heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wel degelijk terecht besloten dat er dwingende redenen van nationale veiligheid aan de orde zijn, dewelke de beëindiging van het verblijf van de verzoekende partij rechtvaardigen.

Daar waar verzoekende partij laat uitschijnen dat zij ten onrechte beschuldigd zou worden en dat er aan haar ten onrechte allerlei beschuldigingen verweten zouden worden omwille van haar deelname aan "activiteiten van een vereniging die nooit enige gewelddadige actie heeft ondernomen en volstrekt op legale wijze is opgericht sedert 2003 en gedurende 17 jaar en op volstreekte wijze legale activiteiten organiseert" gaat verzoekende partij duidelijk voorbij aan de diverse nota's van de VSSE waaruit blijkt dat de Turkse Hezbollah (hierna: TH) wel degelijk een organisatie is die een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging vormt de nationale veiligheid.

Specifiek in het kader van huidige zaak heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op basis van diverse nota's van de Staatsveiligheid vastgesteld dat :

- verzoekende partij sedert 2011 een belangrijke verantwoordelijke is van de TH waarvoor zij in België als imam werkt;
- verzoekende partij ook op internationaal niveau functies uitoefent voor de TH en in verschillende organen zetelt die de strategie van de beweging bepalen;
- de TH een extremistische islamitische organisatie is die een gewapende strijd voert met als doel de seculiere staat omver te werpen en een islamitische staat op basis van de Sharia in Turkije te vestigen;
- de TH daartoe gewelddadige acties tegen de PKK onderneemt en zij daartoe initieel zelfs gefinancierd werd door de Turkse autoriteiten;
- de TH
- aanwijzingen zijn dat ze deelnemen aan de financiering van activiteiten van de TH ;
- de TH de neiging heeft om ernstige criminele feiten van haar leven te minimaliseren of te ontkennen ;
- de TH nooit het geweld heeft afgezworen, dat in het verleden meermaals gebruikt werd ;
- tot op de dag van vandaag worden in Turkije aanslagen gepleegd door entiteiten die gelinkt zijn aan de TH;
- de beweging in België zich volledig aansluit bij de opvattingen van de Turkse entiteiten en ze in verschillende omstandigheden oorlogsretoriek blijft gebruiken;
- er wordt opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging ;
- de ideologie van de TH is (nog steeds) gericht op de begrippen jihad en sharia, met het oog op de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije.

- ...

Verweerder stelt vast dat door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie aldus op gedegen wijze is overwogen dat uit de nota's van de Staatsveiligheid blijkt dat de verzoekende partij een belangrijke rol speelt in een beweging, die 1) het geweld niet schuwt, 2) met het oog op het ultieme doel: de vestiging van een echte Islamitische Staat, waarbij 3) ook in België wordt opgeroepen tot de jihad en propaganda wordt verspreid.

Verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

In zoverre verzoekende partij beweert dat de nota's van de VSSE geen concreet en afdoende bewijs zouden vormen om een einde te maken aan haar recht op verblijf laat verweerder gelden dat de Staatsveiligheid een instantie is die gespecialiseerd is in het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen over activiteiten die de inwendige en/of uitwendige veiligheid van de staat kunnen bedreigen. Indien een dergelijke instantie in haar verslaggeving op ondubbelzinnige wijze vaststelt dat er een ernstige, actuele én reële bedreiging uitgaat van de persoon van de verzoekende partij, vermag de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich wel degelijk op deze rapporten te steunen, zonder dat de Staatssecretaris er vervolgens toe gehouden is om zelf bijkomend onderzoek te voeren naar de concrete uitspraken/gedragingen van de verzoekende partij.

Het loutere feit dat de verzoekende partij meent dat op basis van de stukken van het dossier geen werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving

is aangetoond, volstaat niet om afbreuk te doen aan de deugdelijke motieven van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij acht verder het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel geschonden doordat er aan haar bevolen werd om binnen de 0 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing het grondgebied van België te verlaten. Verzoekende partij voert aan dat zij zeer sterke banden zou hebben met België en verwijst naar lopende kredietovereenkomsten voor een huis en een auto, twee bedrijven waarvan zij zaakvoerder zou zijn. Zij verwijst ook naar contracten die zij zou hebben afgesloten met “banken, verzekeringsmaatschappijen, sociale zekerheidsinstanties, de Fod Financiën en andere instellingen (...)”

Verweerder merkt vooreerst op dat het geenszins onzorgvuldig of onredelijk is van de Staatssecretaris om verzoekende partij geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te staan nu zij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Verder benadrukt verweerder dat verzoekende partij niet eerder aan de Staatssecretaris heeft meegedeeld dat er op haar naam lopende kredietovereenkomsten zouden zijn voor een huis en een auto. Evenmin heeft zij de Staatssecretaris meegedeeld dat zij de zaakvoerder zou zijn van twee bedrijven. Zij heeft ook geen kopie overgemaakt van andere contracten die zij zou hebben afgesloten.

Verzoekende partij kan het dan ook niet aan de Staatssecretaris verwijten dat de bestreden beslissing geen motivering bevat omtrent deze elementen. Deze elementen kunnen niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

Volstrekt ten overvloede laat verweerder nog gelden dat verzoekende partij niet aantoont dat het onmogelijk zou zijn om vanop afstand haar verplichtingen o.b.v. de lopende overeenkomsten na te leven en/of om de lopende overeenkomsten op te zeggen. Er kan worden aangenomen dat verzoekende partij, indien nodig, hiervoor op de bijstand kan rekenen van haar advocaat.

De beweerde schendingen van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel worden niet aangetoond. Verzoekende partij voert ook nog een schending aan van het gelijkheidsbeginsel en motiveert dit als volgt: “Heden ten dage zijn er immers nog andere talrijke honderden personen die in dezelfde periode als verzoeker zijn gevlucht en om dezelfde redenen erkend zijn als vluchteling. Dat uit deze honderden personen net verzoeker eruit wordt gekozen en geselecteerd is onwettig en discriminerend en schendt derhalve het gelijkheidsbeginsel.”

De kritiek van verzoekende partij is duidelijk gericht tegen de beslissing van het CGVS tot opheffing van het vluchtelingenstatuut o.g.v. art. 55/3 van de Vreemdelingenwet dd. 28.02.2018, en dus niet tegen de bestreden beslissing, zijnde de beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Middelen die geen betrekking hebben op de bestreden akte, zijn niet ontvankelijk (R.v.St. nr. 45.181, 8.12.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.).

Ondergeschikt, in zoverre Uw Raad zou oordelen dat de kritiek wel degelijk op de bestreden beslissing kan worden betrokken, laat verweerder nog het volgende gelden.

De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Dezelfde regels verzetten er zich overigens tegen dat categorieën van personen, die zich ten aanzien van de aangevochten maatregel in wezenlijk verschillende situaties bevinden, op identieke wijze worden behandeld, zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording bestaat.

Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

Verzoekende partij toont echter niet aan over welke andere “honderden personen die in dezelfde periode als verzoeker zijn gevlucht en om dezelfde redenen erkend zijn als vluchteling” het zou gaan, en in welke mate de feitelijke omstandigheden van deze ‘gevallen’ vergelijkbaar zouden zijn met de in casu voorliggende elementen.

“Er kan slechts sprake zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien verzoeker met feitelijke en concrete gegevens aantoont dat gelijkaardige situaties ongelijk worden behandeld. Verzoeker brengt geen concrete gegevens aan die een vergelijking inhouden van zijn situatie met de situatie van andere vreemdelingen, en die zouden aantonen dat personen in een gelijkaardige situatie als deze van verzoeker op een andere wijze werden behandeld.”

(R.v.V. nr. 72 027 van 16 december 2011)

Alwaar verzoekende partij opnieuw aanvoert dat de nota's van de VSS niet aanvaard zouden kunnen worden als strokende met de realiteit, meent verweerder dienstig te kunnen verwijzen naar zijn uiteenzetting supra waarin hij reeds aanhaalde dat er geen redenen zijn om te twifelen aan de rapportering van de VSS aangezien zij instantie is die gespecialiseerd is in het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen over activiteiten die de inwendige en/of uitwendige veiligheid van de staat kunnen bedreigen.

De verweerder merkt op dat de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat diende te worden besloten tot de beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

De Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel inclusief.

Het tweede middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

3.3. Ter terechtzitting van 5 november 2021 betoogt de advocaat van de verzoekende partij in het licht van het tweede middel onder meer dat de Veiligheid van de Staat (VSSE) de verzoekende partij reeds sinds 2011 kent, dat er nota's voorhanden zijn, dat zij al tien jaar een gevaar zou zijn voor de Belgische samenleving. Zij vervolgt dat de bestreden beslissing is gebaseerd op fantasie en beweringen, zoals ook blijkt uit het verzoekschrift, die geenszins corresponderen met de werkelijkheid. Zij meent dat de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op een gedachteloze en willekeurige wijze te werk is gegaan, dat dit blijkt uit de nota's en de bestreden beslissing, waarbij zij verwijst naar het vonnis en arrest in de stukkenbundel in een identieke situatie. Zij herhaalt dat de bestreden beslissing betrekking heeft op derde personen en instellingen, zoals de vzw El Gazalli, die legaal is in België, en waar de overheid niet tussenkomt, en I.S. (...), die de Belgische nationaliteit heeft verkregen. Zij stelt dat het om eenzelfde situatie gaat als bij de verzoekende partij, dat zij in dezelfde periode hun vluchtelingenstatus hebben verkregen, in dezelfde periode de intrekking van hun vluchtelingenstatus kregen en in hetzelfde vonnis van Turkije de vrijpraak kregen in 2016. Zij stelt dat het correct is dat er een evenement 'Herdenking van de Martelaren' is doorgegaan, doch dat niet bewezen werd dat de verzoekende partij daar aanwezig was, dat zelfs haar lidmaatschap van El Gazalli niet bewezen is, dat bovendien El Gazalli geen terroristen betreft. Zij meent dat de bestreden beslissing een opsomming bevat van de geschiedenis van moslimgroepen die staatsgevaarlijk zijn en waar wordt gesteld dat Huda-par en El Gazalli hiervan de directe voortzetting zijn en dat er bovendien geen bewijs is van lidmaatschap. Zij wijst er ook op dat de verwerende partij zegt dat ze sinds 2011 wist dat de verzoekende partij een belangrijke vertegenwoordiger is van de Turkse Hezbollah, dat echter tweemaal een uitlevering niet plaatsvond, dat haar zelfs de vluchtelingenstatus werd toegekend terwijl zij dit wist, dat ze nu opeens gaat deporteren. De advocaat van de verzoekende partij meent dat artikel 23 van de Vreemdelingenwet niet is nageleefd, dat er immers moet worden bewezen dat er sprake is van een bedreiging omwille van een persoonlijk gedrag, dat de reactie van de verwerende partij opmerkelijk is, daar zij niets zegt in de nota, dat er naar artikel 23 van de Vreemdelingenwet niet wordt verwezen, doch dat zij enkel stelt dat zij zich baseert op de nota's van VSSE en meent dat ze alsdan niet moet zoeken naar concrete uitspraken van de verzoekende partij, dat zij er aan voorbijgaat dat ze individuele elementen moet aantonen, dat het *in casu* gaat om algemeen preventieve redenen en dit niet mag. Betreffende de schending van het gelijkheidsbeginsel stelt de raadvrouw van de verzoekende partij dat zij in haar verzoekschrift gewezen heeft op een concreet geval, namelijk dat van I.S., dat hij ook vermeld staat in het vonnis bijgevoegd in de stukkenbundel, dat het dezelfde discussie betreft en dezelfde nota's van het VSSE. Zij wijst erop dat ook in de nota's voor de burgerlijke rechtbank in de zaak van I.S. verwezen werd naar de verzoekende partij, dat het vonnis en het arrest behaald en betekend werden, dat erin staat dat er geen concreet bewijs is, dat de procureur bevestigt dat er geen beroep is. De raadvrouw stelt dat de DVZ eenzelfde beslissing tot beëindiging van het verblijf betekent terwijl de burgerlijke rechtbank zegt dat er geen gewichtige feiten zijn, dat na het arrest van het hof van beroep er een beëindigingsbeslissing volgt op 24 september 2020, dat in de nota met opmerkingen geen commentaar wordt gegeven op deze identieke situatie en het gelijkheidsbeginsel.

De verwerende partij repliceert ter terechtzitting betreffende het feit dat zij reeds tien jaar op de hoogte zou zijn van het gevaar van de verzoekende partij, dat de wet op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen pas in februari 2017 in voege is getreden, dat de beslissing niet vroeger kon genomen worden, dat kort na de inwerkingtreding van de wet, het CGVS heeft beslist om de status van de verzoekende partij op te heffen omwille van de dreiging die in het huidig dossier aan de orde is, dat er aldus zeker wel meteen actie ondernomen werd vanaf de wet. Daarnaast wijst de verwerende partij er nog op dat zij niet zelf tot deze conclusie komt maar dat deze gesteund is op de nota's van de

staatsveiligheid betreffende de bedreiging die zou kunnen uitgaan van personen en dat het niet kennelijk onredelijk is zich daarop te steunen. Zij benadrukt dat er met betrekking tot de persoon zelf een individuele dreiging is en dat dus is voldaan aan de wet om toepassing te maken van artikel 22 en volgende van de Vreemdelingenwet.

Betreffende de opmerking van de verwerende partij dat zij niet anders kon dan tot 2017 te wachten, stelt de raadvrouw dat men altijd zou geweten hebben dat de verzoekende partij een gevaar was, maar niets gedaan werd, dat er ook voor 2017 andere maatregelen mogelijk waren. Zij vervolgt dat het niet is omdat er nota's van de VSSE zijn, dat dit betekent dat de verzoekende partij moet gedeporteerd worden, dat er bijkomende stukken nodig zijn.

De verzoekende partij stelt gedeeltelijk in het Nederlands en gedeeltelijk bij monde van haar raadvrouw, dat Turkije meende dat zij extremistische gedachten had en dat zij haar wilden beschuldigen, doch het niet konden bewijzen, dat zij gevlucht is, dat er een gebrek was aan vrije meningsuiting alsook dat er geen concrete bewijzen waren. Zij stelt dat zij veertig jaar is, vier kinderen heeft waarvoor zij zorgt en een eigen broodwinning heeft, dat als de DVZ haar zou hebben achtervolgd en zich niet gebaseerd had op algemene info, zij haar dagelijkse routine zou hebben gezien, dat zij een bakkerij/zelfstandige supermarkt heeft in Hoboken, dat zij op een leeftijd is waarop zij weet wat terrorisme is en welke gevaarlijke activiteiten dat zijn en wat de gevolgen zijn alsook de gevolgen van radicale gedachten, dat dit ook een reden is waarom zij in België wil blijven, dat zij niet naar Turkije kan, dat zij niet kan betrokken worden bij een dergelijke discussie. Zij stelt dat zij de laatste vier jaar niet naar El Gazalli is geweest, dat zij daar geen tijd voor heeft, dat zij 12 à 13 uur per dag werkt, dat het 2 uur rijden is met de auto. Zij verklaart te geloven in de rechtvaardigheid van de rechtbank en wenst erop te wijzen dat zij ook een huis en hypothecaire lening en een autolening heeft, dat zij niet terug kan, dat alles hier is. Zij stelt ook nog niet te weten waarvan zij concreet wordt beschuldigd.

3.4. Bij de beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel baseert de Raad zich op de formele zorgvuldigheidsnorm. De formele zorgvuldigheidsnorm verplicht de overheid een beslissing zorgvuldig voor te bereiden, rekening houdend met de stukken en hun inhoud, en dit vaak in samenhang met specifieke bepalingen uit de Vreemdelingenwet (zie C. ADAM, e.a., 'De algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het vreemdelingencontentieux' in *10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming*, Die Keure, 2017, 127-140).

3.5. *In casu* moet de door de verzoekende partij aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in het raam van de bepalingen van de artikelen 22 en 23 van de Vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door de wet van 24 februari 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken (BS 19 april 2017, hierna: de wet van 24 februari 2017).

3.6. Artikel 22, §1, 1° van de Vreemdelingenwet, waarnaar in de beslissing tot beëindiging van verblijf wordt verwezen, luidt als volgt:

"§ 1. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :
1° de gevestigde onderdaan van een derde land;
(...)"

In artikel 23 van de Vreemdelingenwet worden aan de beslissingen tot beëindiging van het verblijf, zoals bedoeld in het hierboven weergegeven wetsartikel, volgende vereisten gesteld:

"§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

Zoals uit artikel 23 van de Vreemdelingenwet blijkt, moet geval per geval een individueel onderzoek worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid, de actualiteit en de ernst van de bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving die van de vreemdeling van wie men het verblijf wenst te beëindigen zou uitgaan. Bij dat onderzoek moeten eventuele veroordelingen uit het verleden in overweging worden genomen, maar het onderzoek moet ook betrekking hebben op het huidige gedrag van de betrokkene en op het voorzienbare gevaar dat uit dat gedrag voortvloeit. De omstandigheid dat de wetgever de bedoeling heeft gehad af te zien van de vroegere praktijk, volgens welke het enkel in geval van een strafrechtelijke veroordeling of bij betrapping op heterdaad mogelijk was een einde te maken aan het verblijf van een legaal op het grondgebied verblijvende vreemdeling, betekent niet dat de bevoegde overheid zich op andere dan bewezen en geobjectiveerde feiten zou mogen baseren. In zoverre daarin wordt verwezen naar het *“persoonlijk gedrag”* van de betrokkene, dat het enige element is op basis waarvan de beslissing tot beëindiging van het verblijf om een reden of om een ernstige reden van openbare orde of nationale veiligheid kan worden genomen, wordt bij artikel 23, §1 van de Vreemdelingenwet de verplichting opgelegd dat de overheid een individueel onderzoek uitvoert en haar beslissing motiveert onder verwijzing naar door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen (cf. GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019, randnummers B.19.3 en B.19.4).

3.7. In de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf wordt gesteld dat *“[u]it uw administratief dossier [...] elementen van nationale veiligheid [blijken] die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving”*. Deze elementen worden aangewend om het recht op verblijf van de verzoekende partij te beëindigen, om haar te bevelen het grondgebied te verlaten zonder termijn voor vrijwillig vertrek en om haar een inreisverbod met een geldigheidsduur van tien jaar op te leggen.

3.8. In de eerste plaats rijst de vraag wat dient te worden begrepen onder de notie *“ernstige redenen van nationale veiligheid”* uit artikel 22, §1 van de Vreemdelingenwet aangezien deze notie in de wet niet nader wordt gedefinieerd.

In de parlementaire voorbereidingen van de wet van 24 februari 2017 wordt voor de interpretatie van de begrippen *“openbare orde”* en *“nationale veiligheid”* teruggegrepen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie: *“(…) Zoals hierboven vermeld, houdt het begrip “redenen van openbare orde of nationale veiligheid” het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, waarbij dit belang moet worden begrepen als ook de binnenlandse en buitenlandse veiligheid van de Staat omvattend (arrest P.I., 22 mei 2012, C 348/09, EU:C:2012:300, punt 34; arrest J.N., 15 februari 2016, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punt 67)”* (Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, *Parl.St.*, Kamer, 2016- 2017, DOC 54 2215/001, p. 23).

De Raad stelt vast dat de begrippen *“nationale veiligheid”* en *“openbare veiligheid”* volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie dezelfde lading dekken (zie HvJ 15 februari 2016, C-601/15PPU (GK), *J.N./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, §66 en HvJ 23 november 2010, C-145/09 (GK), *Tsakouridis*, § 44). Het Hof heeft uitgelegd dat het begrip *“nationale veiligheid”* zowel slaat op de interne als op de externe veiligheid van een lidstaat (HvJ, 26 oktober 1999, C-273/97, *Angela Maria Sirdar/The Army Board en Secretary of State for Defence*, §18). Dit omvat zowel de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen en geldt eveneens voor gevallen waarin een derdelander behoort tot een vereniging die steun verleent aan het internationale terrorisme, of een dergelijke vereniging steunt (cf. HvJ 24 juni 2015, C-373/13, *H.T./Land Baden-Württemberg*, §§ 78 en 80). Terrorisme, en de bestrijding ervan, ressorteren onder het begrip *“nationale veiligheid”* (cf. HvJ 26 november 2002, C-100/01, *Ministre de l'Intérieur/Aitor Oteiza Olazabal*, §§ 12 en 35; HvJ 13 september 2016, C-304/14, *C.S.*, §39).

Vervolgens dient te worden ingegaan op de vereiste graad van ernst van de dreiging die van een vreemdeling uitgaat. Terwijl artikel 21 van de Vreemdelingenwet een beëindiging van het verblijf mogelijk maakt *“om redenen van openbare orde of nationale veiligheid”*, vereist een beëindiging van het

verblijf in de gevallen voorzien in artikel 22, §1 van de Vreemdelingenwet “*ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid*”. In de parlementaire voorbereidingen worden deze onderscheiden drempels verduidelijkt als volgt: “De “*ernstige redenen*” vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen, en de “*dwingende redenen*” vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip “*ernstige redenen*” breder is dan het begrip “*dwingende redenen*” (arrest P.I., 22 mei 2012, C- 348/09, EU:C:2012:300, punt 19, en vermelde rechtspraak). [...] Wanneer zij overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, moet de bevoegde overheid dus, geval per geval, nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen. Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de modus operandi, enzovoort. Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip “*ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid*” het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C- 373/13, ECLI:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708; arrest Calfa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C:1999:6; arrest Orfanopoulos en Oliveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004:262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aladzhev, 17 november 2011, C-434/10, EU:C:2011:750), dekken. Toch dient erop gewezen dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om “*ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid*”. Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd. In het licht van de bovenvermelde arresten kunnen daarentegen de feiten die toelaten te besluiten tot het bestaan van “*ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid*” ook heel goed vallen, in bijzonder ernstige omstandigheden, onder het begrip “*dwingende redenen van nationale veiligheid*. Het feit bijvoorbeeld een persoon toevallig of bij een passionele misdaad te hebben gedood zal niet op dezelfde manier worden bekeken als een moord die perfect georkestreerd is of in bende is gepleegd of deel uitmaakt van een serie moorden. Zo zal ook het bezit van drugs voor persoonlijk gebruik een heel ander karakter hebben dan het vervoeren van drugs in het kader van een georganiseerde drugshandel in een stad of op internationale schaal [...]” (Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, Parl.St., Kamer, 2016- 2017, DOC 54 2215/001, p. 23-25).

Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de toepassing van artikel 22, §1 van de Vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen.

3.9. In de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf wordt, om te onderbouwen dat de verzoekende partij een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid, de informatie uit de nota's van de VSSE van 14 juli 2017 en 7 april 2021 aangewend en dit als volgt:

“Op 14/07/2017 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE) een nota op (vrije vertaling) waaruit blijkt dat u sedert 2011 gekend bent bij hun diensten als een belangrijke verantwoordelijk is van de Turkse Hezbollah (TH) waarvoor u in België als imam werkt. Bovendien stond u ooit aan het hoofd van een andere organisatie verbonden aan de TH, Ihya-Der, wat leidde tot uw veroordeling tot 15 jaar gevangenisstraf in Turkije. Volgens betrouwbare informatie speelde u een actieve rol in de gewelddadige activiteiten van de TH en zou u schuldig zijn aan meerdere moorden. U wordt eveneens beschouwd als een intellectueel binnen de organisatie. De reis naar Turkije die u ondernam in oktober 2016 is gerelateerd aan het feit dat de TH en enkele van diens verantwoordelijken genoten van een zeker herstel, dewelke zich kan verklaren door een zeker gunstig politiek klimaat in Turkije ten aanzien

van bepaalde ideeën dat de Turkse Hezbollah promoot (meer bepaald inzake secularisme). De TH is een extremistische islamitische organisatie, opgericht in 1980 in Zuid-Oost Turkije, die een gewapende strijd voert met als doel de seculiere staat omver te werpen en een islamitische staat op basis van de Sharia in Turkije te vestigen. De TH onderneemt hiertoe gewelddadige acties tegen de PKK, hiertoe werden zij initieel zelfs gefinancierd door de Turkse autoriteiten. Later namen de autoriteiten actie tegen de TH en meerdere activisten werden gevangen genomen, anderen vluchtten naar Europa. In België is de TH vrij discreet: diens diverse festiviteiten, waar honderden deelnemers komende van heel Europa aan deelnemen, bieden soms de gelegenheid tot het preken van extremistische inhoud. De TH heeft nog nooit grootschalige gewelddadige acties in België ondernomen. De situatie is gelijkaardig in andere Europese landen. Op 30/04/2020 en 07/04/2021 bevestigde de VSSE dat de nota dd. 14/07/2017 nog steeds actueel is.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, folteringen) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Shidleri Anma" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia", voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering."

Op basis van voormelde motieven besluit de staatssecretaris tot het bestaan van elementen omtrent de nationale veiligheid die aantonen dat de verzoekende partij een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

3.10. In de nota van het VSSE van 14 juli 2017 wordt het volgende gesteld:

"1. La Sûreté de l'État fait suite à votre demande d'informations dd. 29/06/2017, au sujet du dénommé D.M.F. (...).

2. L'intéressé est connu de nos services depuis 2011. Il s'agit d'un responsable important du Hezbollah turc (HT), pour lequel il exerce en Belgique comme imam. En outre, il a jadis dirigé une autre organisation affiliée au Hezbollah turc, Ilhy-Der, ce qui lui a valu d'être condamné à 15 années de prison en Turquie.

Selon des informations fiables, D. (...) a pris une part active dans les actions violentes du HT et se serait rendu coupable de plusieurs meurtres. Il est aussi considéré comme un intellectuel au sein du mouvement.

3. Par ailleurs, il semble que D. (...) aurait voyagé en Turquie en octobre 2016, depuis les Pays-Bas. Cet élément est à mettre en relation avec le fait que le Hezbollah turc et certains de ses responsables jouissent d'une relative réhabilitation, laquelle peut s'expliquer par un climat politique en Turquie actuellement plus favorable à certaines idées que le Hezbollah turc promeut (notamment celles en matière de laïcité, voir ci-dessous).

4. Notre Service est en mesure de vous fournir la caractérisation suivante du Hezbollah turc.

Le Hezbollah turc est un mouvement islamiste extrémiste, fondé au début des années 1980 dans le Sud-Est de la Turquie.

Après un conflit interne qui voit la faction la plus radicale du mouvement l'emporter, celui-ci entame une lutte armée dont l'objectif est de renverser l'état laïc et d'instaurer en Turquie un état islamique fondé sur la sharia.

Alors qu'en première instance, la cible principale du HT était l'état laïc turc, progressivement le groupe entreprend également des actions violentes contre le PKK, dont il exècre les conceptions marxistes-léninistes.

En raison de la relative tolérance dont le mouvement a bénéficié à ses débuts, des sources non confirmées ont fait état d'un possible soutien de l'État turc au HT, lequel aurait même été financé par les autorités afin de mettre le PKK hors d'état de nuire.

Durant les années 1990, le Hezbollah turc emprunte la voie du recours systématique à l'action violente, et perpètre des centaines d'assassinats et enlèvements.

À partir de 1997, les interventions de l'armée et de la police se font de plus en plus ciblées contre le mouvement, dont les responsables fuient dans le Sud-Ouest de la Turquie.

En 2000, le leader du mouvement, H.V. (...), est abattu lors d'une opération de la police turque, qui lance alors un véritable traque contre l'organisation, dont de nombreux leaders et membres sont arrêtés. Quoiqu'un grand nombre d'activistes du mouvement aient été emprisonnés, plusieurs d'entre eux ont réussi à fuir la Turquie et à se réfugier dans les diverses communautés turques d'Europe de l'Ouest.

En Turquie, le mouvement connaît ces dernières années un regain d'intérêt. Il a ainsi officiellement renoncé à la violence et créé en 2012 le parti politique Huda-Par, devenu sa vitrine officielle, qui lui permet de bénéficier d'un début de reconnaissance officielle des autorités turques.

En Belgique, Le Hezbollah turc se fait – relativement – discret. Les diverses festivités du mouvement, qui peuvent rassembler des centaines de participants venus de tout l'Europe, sont parfois l'occasion de prêches à la teneur extrémiste.

Bien que certains de ses membres historiques liés à la lutte armée en Turquie aient trouvé refuge en Belgique, le Hezbollah turc n'a jamais perpétré d'action violente d'envergure en Belgique.

Veillez noter que, à notre connaissance, la situation est sensiblement identique dans les autres pays d'Europe où les militants du Hezbollah turc ont trouvé refuge."

In de nota van het VSSE van 3 november 2020, die betrekking heeft op "le mouvement Hezbollah turc" wordt het volgende gesteld:

"1. La Sûreté de l'État fait suite à nos précédents notes, ainsi qu'à votre demande concernant le groupe extrémiste turc Hisbullah (Hezbollah turc – HT), notamment quant à son rapport à la violence et à la menace qu'il présente pour la Belgique.

2. De manière générale, eu égard au passé très violent – et bien documenté – du mouvement, les membres et activistes du Hezbollah turc ont tendance à présenter les diverses associations issues de leur mouvance (Huda-Par, Mustazaf-Der, Ihya Der, Peygamber Sevdalilari Platformu) comme des "associations religieuses", obligées d'exister dans la clandestinité en raison des persécutions du camp laïc en Turquie.

La réalité est pourtant bien différente: le mouvement, en raison de la nature de ses activités relevant clairement d'un groupe terroriste, s'est vu légalement contraint de cesser toute activité, et ses membres ont été emprisonnés. Ceux qui ne l'ont pas été ont donc créé de nouvelles associations, plus respectables en apparence. Ces associations ont pu former une nouvelle vitrine pour le mouvement, en insistant sur leur piété et leur utilité sociale. En effet, elles se sont souvent constituées comme des organisations actives dans les champs humanitaires et caritatifs (aide aux orphelins, aide aux victimes du PKK, aides aux veuves des "martyrs", distribution de vivres pendant le Ramadan, etc.).

C'est aussi le cas pour les membres du HT qui sollicitent la protection de la Belgique, sont citoyens ou résidents belges.

3. Il s'agit aussi d'un changement radical dans la stratégie du mouvement: en créant un parti politique (Huda-Par) visiblement respectueux des règles démocratiques, ses responsables ont fait du mouvement un interlocuteur représentatif des Kurdes qui souhaitent exprimer leur religiosité. C'est du moins ainsi que se présente le parti, qui affirme vouloir réconcilier la pratique de l'islam en "démocratie" avec un discours "positif" sur la charia, en insistant sur la volonté de représenter les Kurdes – mais pas comme un parti séparatiste – et sur sa kurdité.

4. En fait, ce parti politique et ces associations visent surtout à restaurer l'image dégradée du mouvement, fortement entachée par la découverte des exactions commises par le groupe durant les années où il a appliqué sa doctrine de la violence. La large médiatisation de ces exactions (maisons de tortures, enregistrements d'interrogatoires extrêmement brutaux, fosses communes) avait alors complètement décrédibilisé complètement l'action du mouvement et ses objectifs.

La parti se présente désormais comme le meilleur représentant des Kurdes, par exemple en dénonçant la réalité que vivent les Kurdes (en termes de discriminations, d'inégalités, d'identité, etc.).

Ces différentes initiatives peuvent donc être considérées comme une stratégie de réhabilitation du mouvement.

Il s'agit aussi d'un repositionnement sur l'échiquier politique turc, qui lui permet de faire barrage au PKK. Cette opposition au PKK est particulièrement visible lors des campagnes électorales et lors des célébrations annuelles du Kutlu Dogum. Et précisément, ces diverses séquences donnent régulièrement lieu à des scènes d'attaques et d'agressions envers le camp adverse (qui se concluent

à chaque fois avec des morts), qui démontrent que le mouvement HT et ses entités satellites n'ont jamais abandonnée cette doctrine de la violence.

5. Cette doctrine de la violence est partie intégrante de la matrice idéologique du mouvement. Dès ses débuts, partant du double constat que la pratique religieuse libre est désormais interdite (fermetures des medresse et des tekke, arrestations des molla et des sheyh) et que l'identité musulmane kurde est en danger et durement réprimée, les fondateurs du Hizbullah (les dirigeants de la faction Ilim) font le choix de la violence. Ils décident alors de structurer de leur mouvement en organisation clandestine, à la manière des Frères Musulmans. Leur exemple est alors celui de la Révolution iranienne, et plusieurs cadres du mouvement partent suivre une formation en Iran.

6. En Belgique, cette doctrine de la violence est perceptible selon trois facteurs:

- les membres du Hizbullah réfugiés en Belgique sont systématiquement présentés aux autorités belges comme des victimes des persécutions parce que Kurdes, ou parce que Kurdes et musulmans pratiquants. Pourtant nos informations indiquent que, dans leur grande majorité, ils ont participé à la guérilla violente du mouvement. L'intention est ici clairement de dissimuler la nature de leur activités originelles.

- les centres et événements du mouvement ont plusieurs fois été le théâtre de prêches violents prononcés par les responsables religieux du mouvement. Ceux-ci ont appelé au jihad, notamment en réaction à l'actualité internationale (la situation en Syrie, l'attaque à Christchurch). Le mouvement a donc démontré, ici en Belgique, qu'il défendait le recours à la violence.

- le passé violent ne fait l'objet d'aucune remise en question; au contraire, il est minimisé, glorifié ou excusé. Les membres et responsables décédés sont appelés "sehid" (martyrs).

7. Ainsi, en rapport avec cette glorification de la figure du martyr, vous trouverez en annexe un long post sur Facebook, publié par un responsable actuel du Hezbollah turc en Belgique, I.S. (...) (annexe 1). Outre la posture victimaire, la publication se veut une dénonciation des crimes du régime kémaliste commis contre les musulmans au nom de la laïcité. Tout le long de ce plaidoyer, ce post se réfère également au leader du HT. H.V. (...), comme un guide et un martyr.

Pour rappel, H.V. (...) est à l'origine de la dérive ultra-violente du mouvement, et notamment de la doctrine "une victime (dans les rangs du Hezbollah turc) doit être payée trois fois (trois autres victimes doivent être faites chez le PKK)".

8. En outre, en février 2020, à la mosquée El Gazalli, le Hizbullah a organisé un événement à la gloire des martyrs. L'événement se nomme "Sehidleri Anma" (la commémoration des martyrs). Sur la photo illustrant l'événement (annexe 2), outre des membres du HT tués lors d'affrontements avec le PKK, on aperçoit:

- C.B., leader tchéchène

- H.A.B.(...) et S.Q. (...), les idéologues des Frères Musulmans, dont le HT tire sa légitimation intellectuelle du combat armé (jihad)

- trois responsables du groupe terroriste palestinien Hamas, dont son fondateur, le Sheikh A.Y. (...). Les deux autres sont des responsables de l'aile militaire du Hamas.

- A.Q.M. (...); le chef du Jamaat-i islami au Bangladesh, condamné à mort en 2013 pour crimes de guerre et crimes contre l'humanité.

- A.I. (...), ancien président bosniaque, mais surtout un idéologue (pan-)islamiste et un antisémite notoire, considéré comme proche des Frères Musulmans.

Il apparaît clairement que l'idéologie de ce mouvement est toujours concentrée sur les notions de 'jihad' et de 'charia', conditions nécessaires à l'établissement d'un authentique État islamique en Turquie, ce qui constitue l'objectif ultime du groupe.

9. L'une des conséquences quant aux risques liés à la diffusion de cette propagande a trait aux activités mises en place pour les jeunes du mouvement: école coranique pour enfants, camps d'été, encadrement par les principaux leaders du mouvement et leur famille. Ces activités peuvent s'apparenter à de l'endoctrinement organisé, d'autant plus dangereux qu'il vise un public jeune, en positif difficile pour contredire les propagandistes qui diffusent de tels messages.

10. En conclusion, notre service souhaite attirer votre attention sur les points suivantes:

- °Le Hezbollah turc tend à minimiser, voire totalement nier, les faits criminels graves (meutres, enlèvements, tortures) pour lesquels ses membres ont pourtant été condamnés par la justice.

- °Plus généralement, le Hezbollah turc n'a jamais renié la violence dont il a usé avec force dans ses années les plus actives.

- ° De même, en Turquie, les actes de violence commis de nos jours au nom du HUDA-PAR ou par les membres d'autres entités affiliées au mouvement (Mustazaf-Der, Ihya-Der) sont présentés comme des actes de résistance par rapport aux militants du HDP.

- ° En Belgique, le mouvement s'aligne totalement sur les conceptions de ces entités, et continue à user d'une rhétorique belliqueuse en plusieurs circonstances.

°Ainsi, à l'occasion de certains événements, des appels solennels au jihad ont été prononcés au sein du lieu de culte du mouvement."

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij nog wijst op informatie van de VSSE van 30 april 2020 en 7 april 2020, maar uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat dit niets meer en niets minder betreft, zoals ook aangegeven in de motieven van de bestreden beslissing zelf, dan de bevestiging dat de nota van 14 juli 2017 nog steeds actueel is.

Voorts blijkt noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier, noch uit de nota met opmerkingen dat de verwerende partij nog over andere stukken betreffende de verzoekende partij beschikt dan de stukken die zich in het administratief dossier bevinden. Er blijkt nergens uit dat de verwerende partij voor het nemen van bestreden beslissing beschikte over bijkomende, al dan niet geclassificeerde, informatie aangaande de gedragingen van de verzoekende partij.

3.11. De verzoekende partij betoogt, onder meer, dat in de bestreden beslissing er alles wordt aan gedaan om haar als een bedreiging te laten uitschijnen voor de Belgische Staat, dat de gehele beslissing echter is gebaseerd op subjectieve interpretaties en niet op concrete bewijzen die de interpretaties en motieven van de verwerende partij zouden staven. Zij stelt dat de bestreden beslissing immers niet is gebaseerd op duidelijke concrete bewijzen en bijgevolg onvoldoende gemotiveerd is, dat er geen duidelijk en logisch verband gelegd wordt tussen de feiten gepleegd door de verwerende partij. De verzoekende partij stelt dat de motivering gebrekkig is, dat verwezen wordt naar haar invrijheidstelling gelet op de opheffing van het bevel tot aanhouding zowel op 3 februari 2012 als op 2 april 2012, dat echter over deze vrijheidstelling niet zomaar vluchtig heen kan worden gegaan in de beslissing, dat zij net op dit punt werd beschermd door België en niet werd uitgeleverd aan Turkije, dat er een antwoord dient te worden gezocht op de vraag waarom zij niet uitgeleverd werd als zij een dermate gevaarlijk en bedreigend persoon is voor de nationale veiligheid, dat het antwoord simpel is, dat zij niet uitgeleverd werd aan Turkije omdat zij geen bedreiging vormde en vormt voor de nationale veiligheid, daar ook op dat moment zij reeds gekend was bij de VSSE, zoals ook aangegeven in de bestreden beslissing doch dat zij, omdat zij voldeed aan de voorwaarden voor de status van vluchteling, beschermd is geweest door de Belgische staat. De verzoekende partij stelt voorts slechts oppervlakkig deel te nemen aan de activiteiten van Ihya-Der en de vzw El Gazalli en dat laatstgenoemde vzw eveneens een wettig opgerichte vereniging is die gecontroleerd wordt door de Belgische staat, dat de vzw El Gazalli net als de overige verenigingen nooit en geen enkele gewelddadige acties in België hebben ondernomen. De verzoekende partij betoogt dat zij door de verwerende partij ten onrechte wordt beschuldigd en dat haar ten onrechte allerlei beschuldigingen verweten worden louter omwille van haar deelname aan activiteiten van een vereniging die nooit enige gewelddadige actie heeft ondernomen. De bestreden beslissing is volgens de verzoekende partij voorts gebrekkig omdat meermaals wordt gesuggereerd alsof zij steeds als "imam" zou gewerkt hebben in België in naam van de Turkse Hezbollah (TH) maar door de verwerende partij geen enkel bewijs wordt geleverd, dat zij niet bewezen heeft in welke moskee van de TH zij als imam zou gewerkt hebben en nog zou werken en er geen concrete bewijzen worden voorgelegd in opdracht van wie zij heeft gewerkt en welk loon zij zou ontvangen. Zij stelt dat in de bestreden beslissing en in de nota's van de VSSE steeds algemene bewoordingen en bedenkingen en algemene uiteenzettingen worden gebruikt en nergens een gedetailleerde analyse van haar specifieke situatie blijkt terwijl zij zelf concreet kan bewijzen dat zij geen radicale moslim is. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij geen einde kan maken aan haar verblijf om redenen van nationale veiligheid hetzij omdat zij een bedreiging zou vormen voor de Belgische samenleving daar de nota's van de VSSE geen direct en concreet bewijs vormen dat zij een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en de VSSE evenmin rechtstreeks zegt dat zij derhalve het land moet worden uitgezet, dat meer nog de verwerende partij zelf zegt dat zij bij de VSSE gekend is sedert 2011, dat de VSSE louter zegt dat de verzoekende partij bij hen gekend is, dat de nota's van de VSSE geen concreet en afdoend bewijs zijn om een einde te maken aan haar verblijf in de zin van artikel 22, §1 en artikel 23 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij wijst erop dat de motieven met geen enkel concreet bewijs worden gestaafd. Zij stelt dat de nota's van de VSSE louter de historiek van de TH vermelden en over haar specifiek nagenoeg bijna niet wordt gesproken en geen enkel concreet bewijsstuk wordt voorgelegd dat aanleiding zou geven tot het besluit dat zij een gevaar of bedreiging zou vormen voor de nationale veiligheid. Zij stelt dat in de bestreden beslissing geen enkel bewijs wordt voorgelegd van haar persoonlijk gedrag en geen bewijs dat haar gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging is voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Concluderend stelt de verzoekende partij dat zij in een ver verleden een sympathie heeft getoond voor de TH, dat echter nadat de TH gewelddadige feiten pleegde en een gewapend conflict had met Turkije, zij afstand heeft genomen van het ideologisch gedachtengoed van de TH eind anno 2000 na de stopzetting ervan, dat zij op het einde van de TH, omdat zij vreesde te worden vervolgd, Turkije is ontvlucht voor de massale mensenjacht in dat land, dat zij alhier internationale bescherming vroeg en deze haar werd toegekend, dat zij niet werd uitgeleverd aan Turkije. Zij stelt dat zij zonder enige duidelijke, juiste, pertinente, concrete, precieze en volledige en vooral afdoende motivering en zonder enig afdoend, correct en concreet bewijs voor te leggen, omschreven wordt als een ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid en dat dit onaanvaardbaar is. Zij wijst erop dat zij tien jaar geleden de kans heeft gekregen om in België een nieuw leven op te bouwen en zij deze kans ten volle heeft gegrepen en bewezen heeft een volwaardige en voorbeeldige burger te zijn die de wetten en waarden van de Belgische Staat respecteert, dat zij twee bedrijven heeft, geld verdient, nog steeds samenwerkt met haar echtgenote, een huis en een auto heeft gekocht en haar kinderen in België onderwijs volgen in een Belgische school.

Ter terechtzitting van 5 november 2021 betoogt de advocaat van de verzoekende partij dat het correct is dat er een evenement 'Herdenking van de Martelaren' is doorgegaan, doch dat niet bewezen werd dat de verzoekende partij daar aanwezig was, dat zelfs haar lidmaatschap van El Gazalli niet bewezen is, dat bovendien El Gazalli geen terroristen betreft. De raadvrouw betoogt dat er sprake is van algemene beschuldigen zonder enig concreet en individueel bewijs. Zij meent dat de bestreden beslissing een opsomming bevat van de geschiedenis van moslimgroepen die staatsgevaarlijk zijn en, waar gesteld wordt dat Huda-par en El Gazalli hiervan de directe voortzetting zijn, dat er bovendien geen bewijs is van lidmaatschap. Zij wijst er ook op dat de verwerende partij zegt dat ze sinds 2011 wist dat de verzoekende partij een belangrijke vertegenwoordiger is van de TH, dat echter tweemaal een uitlevering niet plaatsvond en dat haar zelfs de vluchtelingenstatus werd toegekend terwijl zij dit wist. Zij meent dat artikel 23 van de Vreemdelingenwet niet is nageleefd, dat er immers moet bewezen worden dat er sprake is van een bedreiging omwille van een persoonlijk gedrag, dat de reactie van de verwerende partij opmerkelijk is, daar zij niets zegt in de verweernota doch dat zij enkel stelt dat zij zich baseert op de nota's van VSSE en meent dat ze alsdan niet moet zoeken naar concrete uitspraken van de verzoekende partij, dat zij er aan voorbijgaat dat ze individuele elementen moet aantonen, dat het *in casu* gaat om algemeen preventieve redenen en dit niet mag. De verzoekende partij zelf stelt nog dat Turkije meende dat zij extremistische gedachten had en dat zij haar wilden beschuldigen, doch het niet konden bewijzen, dat zij gevlucht is, dat er een gebrek was aan vrije meningsuiting alsook dat er geen concrete bewijzen waren. Zij stelt dat zij veertig jaar is, vier kinderen heeft waarvoor zij zorgt en een eigen broodwinning heeft, dat als de DVZ haar zou hebben achtervolgd en zich niet gebaseerd had op algemene info, zij haar dagelijkse routine zou hebben gezien, dat zij een bakkerij/zelfstandige supermarkt heeft in Hoboken, dat zij op een leeftijd is dat zij weet wat terrorisme is en welke gevaarlijke activiteiten dat zijn en wat de gevolgen zijn alsook de gevolgen van radicale gedachten, dat dit ook een reden is waarom zij in België wil blijven, dat zij niet naar Turkije kan, dat zij niet kan betrokken worden bij een dergelijke discussie. Zij stelt dat zij de laatste vier jaar niet naar El Gazalli is geweest, dat zij daar geen tijd voor heeft, dat zij 12 à 13 uur per dag werkt, dat het 2 uur rijden is met de auto. Zij stelt ook nog niet te weten waarvan zij concreet wordt beschuldigd.

De verzoekende partij meent aldus dat de beslissing niet gebaseerd is op duidelijke concrete bewijzen die de motieven van de verwerende partij zouden staven en dat er geen duidelijk en logisch verband gelegd wordt tussen de feiten door de verwerende partij, dat de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende en gebrekkig is.

3.12. De Raad stelt vast dat de vaststelling in de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf dat de verzoekende partij een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid duidelijk enkel steunt op de nota's van de VSSE. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij op dat zij vermocht te steunen op deze rapporten van gespecialiseerde instanties en dat zij er niet toe is gehouden om zelf een bijkomend onderzoek te voeren naar concrete uitspraken of gedragingen van de verzoekende partij. Volgens de verwerende partij stelde de VSSE – een instantie die gespecialiseerd is in het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen over activiteiten die de inwendige en/of uitwendige veiligheid van de staat kunnen bedreigen – immers op ondubbelzinnige wijze vast dat er een ernstige, actuele en reële bedreiging uitgaat van de verzoekende partij.

3.13. De Raad stelt vast dat de verwerende partij de nota's van de VSSE kan betrekken bij haar beoordeling van het ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat. Dit impliceert evenwel niet dat zij

kan voorbijgaan aan de verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen handelingen.

De Raad herhaalt dat de toepassing van artikel 22, §1 van de Vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen.

3.14. De Raad kan enkel, samen met de verzoekende partij, vaststellen dat er geen concrete (actuele) feiten worden aangehaald in de nota's van de VSSE, noch in de bestreden beslissing die betreffende de vastgestelde bedreiging voor de Belgische samenleving die van de verzoekende partij zou uitgaan, volledig gebaseerd is op voormelde nota's. Ook uit de nota met opmerkingen blijken deze geenszins. Het louter stellen dat in de bestreden beslissing op zeer omstandige wijze wordt toegelicht om welke redenen ten aanzien van de verzoekende partij ernstige redenen van nationale veiligheid worden weerhouden waarna de motieven worden herhaald, het gegeven dat in de nota's van de VSSE wordt vastgesteld dat de verzoekende partij een belangrijke verantwoordelijke is van de TH waarvoor zij in België als imam werkt en dat zij op internationaal niveau functies uitoefent voor de TH en in verschillende organen zetelt die de strategie van de beweging bepalen en het gegeven dat in de nota's van de VSSE daarnaast een uiteenzetting wordt gegeven over de beweging TH alsook de stelling van de verwerende partij dat aldus op gedegen wijze is overwogen dat uit de nota's van de VSSE blijkt dat de verzoekende partij een belangrijke rol speelt in een beweging, waarna opnieuw de eigenschappen van de TH worden benadrukt, volstaan *in casu* geenszins.

Door te benadrukken dat zij gebruik maakte van gespecialiseerde verslaggeving, slaagt de verwerende partij er evenmin in aan te tonen dat de rapporten die zij aanwendt voldoende concrete en bewezen feiten bevatten. Nergens wordt een concrete factuele basis toegelicht of bewijs voorgelegd, zoals de verzoekende partij ook aangeeft. De verzoekende partij wordt niet in staat gesteld zich erop te verdedigen en kan alleen maar ontkennen dat zij een verantwoordelijke is voor de TH.

Het herhalen in de nota met opmerkingen dat de verzoekende partij een belangrijke verantwoordelijke is van de TH waarvoor zij in België als imam werkt en dat zij op internationaal niveau functies uitoefent voor de TH en in verschillende organen zetelt die de strategie van de beweging bepalen, zoals aangegeven in de nota's van de VSSE, brengt geen duidelijkheid over de concrete (actuele) feiten die aan de basis liggen van de bedreiging voor de openbare veiligheid die van haar zou uitgaan.

Bovendien kan de verzoekende partij gevolgd worden in haar standpunt dat uit de nota van de VSSE geen chronologie blijkt en dat er geen duidelijk en logisch verband wordt gelegd tussen de feiten. Zo kan er niet aan voorbijgegaan worden, zoals de verzoekende partij ook betoogt, dat in de bestreden beslissing er wordt op gewezen dat de verzoekende partij tot tweemaal toe in vrijheid werd gesteld in 2012 nadat zij werd vastgehouden op grond van een bevel tot aanhouding omwille van een veroordeling in Turkije wegens deelname aan de TH en dat zij op 29 februari 2012 erkend werd als vluchteling. De verzoekende partij kan gevolgd worden waar zij stelt dat over de invrijheidsstelling niet zomaar heen kan worden gegaan, dat zij immers beschermd werd door België en niet werd uitgeleverd aan Turkije, dat de vraag dient gesteld te worden waarom zij niet uitgeleverd werd als zij een dermate gevaarlijk en bedreigend persoon is voor de nationale veiligheid, dat zij ook op dat moment reeds gekend was bij de VSSE, doch dat zij, omdat zij voldeed aan de voorwaarden voor de status van vluchteling, beschermd is geweest door de Belgische Staat. De motivering is dan ook gebrekkig op het punt dat enerzijds gewezen wordt op de nota's van de VSSE waar gesteld wordt dat de verzoekende partij sinds 2011 bij hun diensten gekend is als een belangrijke verantwoordelijke van de TH waarvoor zij in België als imam werkt, dat zij ooit aan het hoofd stond van een andere organisatie verbonden aan de TH wat leidde tot haar veroordeling tot 15 jaar gevangenisstraf in Turkije, dat volgens betrouwbare informatie zij een actieve rol speelde in de gewelddadige activiteiten van de TH en zij schuldig zou zijn aan meerdere moorden en anderzijds aldus gewezen wordt op het feit dat de verzoekende partij tot tweemaal toe in vrijheid werd gesteld nadat zij werd vastgehouden op grond van een bevel tot aanhouding omwille van een veroordeling in Turkije wegens deelname aan de TH en dat zij op 29 februari 2012 erkend werd als vluchteling, waarbij de Raad vaststelt dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij het CGVS op de hoogte had gebracht van voormelde veroordeling. Er wordt immers niet verduidelijkt, hoewel zij in vrijheid werd gesteld en bescherming kreeg van de Belgische Staat in 2012, waarbij zij in haar asielrelaas melding maakte van de veroordeling en terwijl zij al sinds 2011 bij de VSSE gekend is als een belangrijke verantwoordelijke van de TH, op welke wijze de elementen die blijken uit de nota's

van de VSSE ertoe leiden in augustus 2021 te besluiten dat de verzoekende partij een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving. Dit geldt des te meer daar in de bestreden beslissing aldus geen concrete, nog minder concrete actuele, feiten worden aangehaald.

3.15. Geheel ten overvloede wijst de Raad er ook nog op dat het ook onduidelijk is op welke wijze, de VSSE in zijn rapportage of de staatssecretaris in zijn beslissing, elementen die geleid hebben tot de veroordeling tot 15 jaar gevangenisstraf, hebben opgenomen in hun verdere analyse. Met andere woorden is het niet duidelijk of de elementen zoals de actieve rol van de verzoekende partij in de gewelddadige activiteiten van de TH en dat zij schuldig zou zijn aan meerdere moorden, die blijken uit betrouwbare bronnen, elementen betreffen die geleid hebben tot de veroordeling.

Noch uit de nota's van de VSSE, noch uit de overige motieven van de bestreden beslissing blijkt dat het feit dat de verzoekende partij op 10 oktober 2016 in Turkije vrijgesproken werd inzake haar veroordeling voor deelname aan de TH in overweging werd genomen of op welke manier deze vrijspraak zich verhoudt tot de elementen die blijken uit de nota van de VSSE, waar enkel melding wordt gemaakt van een reis naar Turkije in 2016 die gerelateerd is aan het feit dat de TH en enkele van diens verantwoordelijken een zeker herstel genoten, wat zich kan verklaren door een zeker gunstig politiek klimaat in Turkije, doch geenszins van de vrijspraak op zich. Er wordt niet verduidelijkt welke impact voormelde vaststelling heeft op de vrijspraak van de verzoekende partij in een zaak waar zij veroordeeld werd omwille van deelneming aan de TH.

3.16. De verzoekende partij kan dan ook gevolgd worden waar zij stelt dat de nota's van de VSSE geen concreet en afdoend bewijs zijn om een einde te maken aan haar verblijf in de zin van artikel 22, §1 en artikel 23 van de Vreemdelingenwet, dat in de bestreden beslissing geen enkel bewijs wordt voorgelegd van haar persoonlijk gedrag en geen bewijs dat haar gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging is voor een fundamenteel belang van de samenleving.

De verwerende partij heeft geen door de verzoekende partij gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen verzameld waarop een beslissing tot beëindiging van het verblijf kan worden gesteund (cf. GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019).

De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf getuigt niet van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding.

3.17. De Raad merkt ter volledigheid nog op dat de verwerende partij niet gevolgd kan worden waar zij ter terechtzitting betoogt dat het CGVS heeft beslist om de vluchtelingenstatus van de verzoekende partij op te heffen omwille van de dreiging die in het huidig dossier aan de orde is. Uit de beslissing van 28 februari 2018 blijkt dat het CGVS is overgegaan tot opheffing van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet en aldus omdat er geen gegronde vrees meer is voor vervolging omwille van veranderde omstandigheden.

3.18. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

3.19. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van het verblijf.

De overige onderdelen van het tweede middel en de andere door de verzoekende partij aangevoerde middelen worden thans niet verder onderzocht aangezien de eventuele gegrondheid ervan onmogelijk aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf.

3.20. Een vernietiging brengt de zaken weer in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden (*status quo ante*) (RvS 29 augustus 2012, nr. 220.489), waardoor de verzoekende partij thans weer een recht op verblijf geniet, hetgeen niet verenigbaar is met de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, noch met het opleggen van een inreisverbod als *accessorium* van dit bevel. Bijgevolg dienen deze volgbeslissingen, die in dezelfde akte aan de verzoekende partij ter kennis werden gebracht, eveneens te worden vernietigd.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 augustus 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

N. VERMANDER